

Udskriftsdato: 23. december 2025

VEJ nr 10254 af 18/12/2025 (Gældende)

Vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter

Ministerium: Ministeriet for Grøn Trepert

Journalnummer: 2025-22111

Vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Indsatsprogrammernes formål og anvendelsesområde

4. Gennemførelse af indsatsprogrammer

4. 1 Om grundlæggende supplerende foranstaltninger

4. 2 Indsatsprogrammernes konkrete supplerende foranstaltninger (konkrete indsatser)

4.2. 1 Konkrete fysiske indsatser for vandløb

4.2.1. 1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

4.2.1. 2 Angivelsen af indsatser i tredje planperiode

4.2.1. 3 Øvrige forhold

4.2. 2 Konkrete indsatser for søer

4.2.2. 1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

4.2. 3 Konkrete indsatser for kystvande

4.2.3. 1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

4.2. 4 Konkrete indsatser for spildevand

4.2.4. 1 Spildevandsindsatser til vandløb

4.2.4. 2 Spildevandsindsatser til søer

4.2.4. 3 Spildevandsindsatser til kystvande

4. 3 Indsatser overfor miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder

4.3.1. 1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

4. 4 Indsatser for grundvandsforekomster

4.4.1. 1 Formål med indsatsen

5. Forpligtelse for myndigheder til at gennemføre indsatser

5. 1 Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsens forpligtelser til at gennemføre foranstaltninger

5. 2 Kommunernes forpligtelse til at gennemføre foranstaltninger

6. Tilskud til at gennemføre indsatser

7. Særlige aktiviteter, der kan føre til, at foranstaltninger ikke skal gennemføres som planlagt

8. Rammen for myndigheders administration af lovgivning

8. 1 Generelt om bestemmelsen

8.1. 1 Forringelse af tilstanden

8.1. 2 Hindringer for opfyldelse af miljømålet

8.1. 3 Vandområdets tilstand

8. 2 Miljømålet er opfyldt

8. 3 Miljømålet er ikke opfyldt

8.3. 1 Generelt om grundlaget for vurderingen

8.3. 2 Miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder

8.3. 3 Kvælstof og fosfor

8.3. 4 Forelæggelse for Miljøstyrelsen (kvælstof og fosfor)

8.3. 5 Øvrige hensyn

8. 4 Særligt om administration af visse aktiviteter

9. Opsporing af kilder til miljøfarlige forurenende stoffer

10. Midlertidig forringelse af vandforekomsters tilstand

1. Indledning

Denne vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter understøtter den praktiske gennemførelse af indsatsprogrammerne for de fire vandområdedistrikter. Vejledningen skal således være en støtte til bl.a. kommunerne, når de i deres administration af sektorlovgivningen skal sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastlagt i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

Vejledningen indledes med en introduktion til vandrammedirektivet og vandplanlægningen, som den fremgår af bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og bekendtgørelse om indsatsprogrammer, begge udstedt efter lov om vandplan- lægning.

Herefter følger en beskrivelse af indsatsprogrammernes formål og anvendelsesområde i kapitel 3.

Vejledningens kapitel 4 indledes med en beskrivelse af de grundlæggende og supplerende foranstaltninger i indsatsprogrammerne, og herefter gennemgås gennemførelse af indsatsprogrammernes konkrete supplerende foranstaltninger for vandløb, søer, kystvande, spildevand og miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevand. For miljøfarlige forurenende stoffer beskrives også statslige myndigheders, regioners og kommuners pligt til inden for deres ressort at foretage kildeopsporing, jf. bekendtgørelsens § 9.

Dernæst følger i kapitel 5 en beskrivelse af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, Miljøstyrelsen og kommunernes forpligtelse til at gennemføre de fastlagte konkrete foranstaltninger.

Kapitel 6 rummer en beskrivelse af tilskudsordninger til gennemførelse af fastlagte foranstaltninger.

Herefter følger i kapitel 7 en beskrivelse af særlige aktiviteter, der kan føre til, at foranstaltninger ikke skal gennemføres som planlagt.

I kapitel 8 følger en gennemgang af rammen for myndigheders administration af lovgivning, og statslige myndigheders, regioners og kommuners pligt til at forebygge forringelse af tilstanden i vandforekomster og til at sikre, at opfyldelse af de fastsatte miljømål ikke forhindres. Herunder beskrives, hvordan vandforekomster uden et konkret miljømål skal administreres.

Vejledningens kapitel 9 handler om kildeopsporing af miljøfarlige forurenende stoffer.

Vejledningens kapitel 10 rummer en beskrivelse af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, Miljøstyrelsen og kommunernes forpligtelse i tilfælde af midlertidig forringelse af tilstanden i en vandforekomst.

De afgørelser, som henholdsvis ministeren for grøn trepart, miljø- og ligestillingsministeren, Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen træffer efter bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, er endelige og kan dermed ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelsens § 11. Det bemærkes i den forbindelse, at bekendtgørelsens regler kun forpligter myndigheder, ikke borgere, virksomheder mv.

Ved afgørelser efter sektorlovgivningen om gennemførelse af konkrete indsatser er der klage- adgang efter reglerne i den pågældende lov. Det gælder fx klage over en kommunes afgørelse om gennemførelse af en vandløbsrestaurering efter lov om vandløb, der kan påklages af den kreds af klageberettigede, som er nævnt i loven.

2. Baggrund

Vandrammedirektivet fastlægger rammerne for beskyttelse af overfladevand og grundvand. Et af direktivets centrale formål er at forebygge forringelser af og forbedre overfladevandets og grundvandets tilstand. EU's medlemsstater skal fastlægge miljømål for afgrænsede overflade- vandområder og grundvandsforekomster og indsatsprogrammer, der skal muliggøre opnåelse og fastholdelse af disse miljømål for vandforekomsterne. Medlemsstaterne skal udarbejde vandområdeplaner for hvert vandområdedistrikt.

Vandrammedirektivets bestemmelser er i Danmark gennemført ved lov om vandplanlægning samt en række tilhørende bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

Vandplanlægning for planperioden 2021-2027, som udmøntet i vandområdeplanerne for samme periode, er baseret på opdatering og videreførelse af vandplanerne for planperioden 2009-2015 og vandområdeplanerne for planperioden 2015-2021.

I henhold til *Aftale om grøn omstilling af dansk landbrug* (Landbrugsaftalen) af 4. oktober 2021 er vandområdeplanerne genbesøgt i 2023-2024 og offentliggjort i revideret udgave ("vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget") ultimo 2025 efter seks måneders offentlig høring sammen med bl.a. revideret bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og revideret bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. I forbindelse hermed er også vejledningen til bekendtgørelse om indsatsprogrammer blevet revideret. Den foreliggende vejledning erstatter således vejledningen fra 2024.

Overordnet set består vandplanlægning og vandområdeplanen af

- Vandområdeplan med beskrivelse af hvert af Danmarks 4 vandområdedistrikter (Jylland/Fyn, Sjælland, Bornholm og Internationalt Vandområdedistrikt), tilstanden i distrikternes vandforekomster, kendte belastninger, oplysninger om fx baselinebelastninger, målbelastninger eller forventninger til effekt af indsatser, kort beskrivelse af fastsatte miljømål for forekomsterne og fastlagte konkrete foranstaltninger mv
- MiljøGIS for vandplanlægningen og vandområdeplanen
- Bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, der fastlægger miljømålene for vandforekomsterne
- Bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, der fastlægger og henviser til de foranstaltninger, der skal gennemføres for at nå miljømålene

Det samlede materiale kan ses på www.sgvmst.dk

3. Indsatsprogrammernes formål og anvendelsesområde

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens §§ 1 og 2:

§ 1. Bekendtgørelsen fastlægger et indsatsprogram for hvert vandområdedistrikt, jf. bekendtgørelse om vandområdedistrikter og hovedvandoplande.

Stk. 2. Indsatsprogrammerne er, jf. lovens § 19, stk. 1, baseret bl.a. på en vurdering af resultatet af basisanalysen, jf. lovens § 6, og på resultatet af overvågningsprogrammet, jf. lovens § 31, herunder i forhold til miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster.

§ 2. Indsatsprogrammerne gælder for overfladevand og grundvand, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2.

Bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter fastlægger i overensstemmelse med lov om vandplanlægning foranstaltninger (indsatser) med henblik på opfyldelse af de miljømål, der er fastlagt i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Bekendtgørelsen fastlægger et indsatsprogram for hvert af de fire vandområdedistrikter, Vandområdedistrikt Jylland og Fyn, Vandområdedistrikt Sjælland, Vandområde- distrikt Bornholm og Internationalt Vandområdedistrikt.

Bekendtgørelsen om indsatsprogrammer gengiver i bilag 5 og 6 de grundlæggende foranstaltninger og generelle supplerende foranstaltninger (indsatser) som programmerne inddrager. I denne vejlednings afsnit 4.1 redegøres der nærmere for indholdet af disse grundlæggende og generelle supplerende foranstaltninger.

De konkrete supplerende indsatser, der er fastlagt for overfladevandområder og grundvandsforekomster i indsatsprogrammerne for hvert af de fire vandområdedistrikter fremgår af bilag 1-4 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, det fremgår også hvilke myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte indsatser. Disse indsatser er også vist i MiljøGIS. Adgang til MiljøGIS findes på Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljøs hjemmeside www.sgavmst.dk.

Det bemærkes, at bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter alene fastlægger indsatsprogrammerne. Bekendtgørelsen indeholder således ikke oplysninger om forventninger til effekt af de fastlagte indsatser. Sådanne oplysninger fremgår som udgangspunkt af vandområdeplanerne.

Indsatsprogrammerne er rettet mod de overfladevandområder og grundvandsforekomster, der er omfattet af vandplanlægningen og for hvilke, der er fastsat miljømål i bekendtgørelse om miljømål for overfladevand og grundvandsforekomster.

4. Gennemførelse af indsatsprogrammer

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens § 3:

§ 3. Indsatsprogrammets konkrete supplerende foranstaltninger, som gælder for overfladevandområder og grundvandsforekomster, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 11 og 12, er

- 1) for Vandområdedistrikt Jylland og Fyn fastlagt i bilag 1,
- 2) for Vandområdedistrikt Sjælland fastlagt i bilag 2,

- 3) for Vandområdedistrikt Bornholm fastlagt i bilag 3, og
- 4) for Internationalt Vandområdedistrikt fastlagt i bilag 4.

Stk. 2. Bilag 5 fastlægger indsatsprogrammernes grundlæggende foranstaltninger, som gælder for overfladevand og grundvand, og bilag 6 fastlægger indsatsprogrammernes generelle supplerende foranstaltninger, som gælder for overfladevandområder og grundvandsforekomster. De i bilag 5 og 6 nævnte foranstaltninger, som er fastsat i anden lovgivning, gælder for alle 4 vandområdedistrikter nævnt i stk. 1.

Efter § 20 i lov om vandplanlægning skal indsatsprogrammerne bestå af grundlæggende og supplerende foranstaltninger.

Nedenfor beskrives i afsnit 4.1, hvad der skal forstås ved grundlæggende og supplerende foranstaltninger. Herefter gennemgås i afsnittene 4.2.1 til 4.2.4 gennemførelse af indsatsprogrammernes konkrete foranstaltninger (indsatser) vedrørende henholdsvis vandløb, søer, kystvande og spildevand. I afsnit 4.3 gennemgås indsatser over for miljøfarlige forurenende stoffer, herunder statslige myndigheders, regioners og kommuners pligt til inden for deres res- sort at foretage kildeopsporing af sådanne, og i afsnit 4.4 gennemgås indsatser vedrørende grundvand.

4.1 Om grundlæggende supplerende foranstaltninger

Indsatsprogrammernes grundlæggende foranstaltninger er først og fremmest foranstaltninger i form af EU-lovgivning eller dansk lovgivning, der gennemfører EU-lovgivning, og som allerede er fastsat i sektorlovgivningen, samt eventuelle yderligere foranstaltninger til gennemførelse af EU-lovgivningen. Herudover er grundlæggende foranstaltninger nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af vand, herunder kontrol og forbud.

Den eksisterende miljølovgivning indeholder i vidt omfang grundlæggende foranstaltninger, der har til formål at beskytte og forbedre miljøtilstanden i vandmiljøet. Det gælder fx love og bekendtgørelser, der gennemfører habitatdirektivet, nitratdirektivet, badevandsdirektivet, drikkevandsdirektivet og byspildevandsdirektivet. De grundlæggende foranstaltninger er minimumskrav, der skal opfyldes for at beskytte overfladevand og grundvand. Bilag 5 til bekendtgørelsen om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter oplister anden lovgivning, der udgør indsatsprogrammernes grundlæggende foranstaltninger.

Supplerende foranstaltninger er generelle eller konkrete indsatser ud over de grundlæggende foranstaltninger, der har til formål at beskytte og forbedre vandforekomster (de afgrænsede vandløb, søer, kystvande og grundvandsforekomster) og vurderes nødvendige for at opfylde de konkret fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelsen om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Supplerende foranstaltninger kan være generelle og dermed møntet på at beskytte vandforekomsterne generelt eller konkrete foranstaltninger, der er møntet på nærmere bestemte vandforekomster.

Generelle supplerende foranstaltninger er som udgangspunkt generelle regler fastsat i sektorlovgivningen. I bilag 6 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter oplistes overordnet, hvilken sektorlovgivning der her er tale om. Herudover udgør bekendtgørelsens § 9 om kildeopsporing af miljøfarlige forurenende stoffer en generel supplerende foranstaltning, se nærmere herom i afsnit 4.3.

De konkrete supplerende foranstaltninger kan fx være krav om genskabelse af fri kontinuitet i nærmere bestemte vandområder. De konkrete supplerende foranstaltninger er fastlagt i bilag 1-4 i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. Nedenfor i afsnit 4.2 gennemgås disse nærmere.

4.2 Indsatsprogrammernes konkrete supplerende foranstaltninger (konkrete indsatser)

4.2.1 Konkrete fysiske indsatser for vandløb

4.2.1.1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

De væsentligste årsager til, at vandløb ikke har en god miljømæssig tilstand, er dårlige fysiske forhold, manglende kontinuitet, miljøfarlige forurenende stoffer og spildevandpåvirkning.

Dårlige fysiske forhold har en negativ indvirkning på fisk, planter og smådyr, som er tre af de fire biologiske kvalitetselementer, der måles på i forhold til vurdering af den økologiske tilstand i vandløb, jf. bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder (overvågningsbekendtgørelsen). Det fjerde biologiske kvalitetselement alger vurderes ikke at være negativt påvirket af dårlige fysiske forhold.

Særligt regulering af vandløb og etablering af rørlægninger og fysiske spærringer vurderes at udgøre den primære årsag til dårlige fysiske forhold eller manglende kontinuitet i vandløbene. Ved manglende kontinuitet forstås, at vandet ikke har et frit og som udgangspunkt ubrudt forløb, så vandløbets organismer frit kan bevæge sig i op- og nedstrøms retning i vandløbet.

For at forbedre de fysiske forhold eller sikre kontinuitet i vandløb er der i indsatsprogrammet fastlagt en række fysiske indsatser benævnt som foranstaltninger i indsatsbekendtgørelsen. Indsatserne omfatter følgende 10 indsatstyper:

1. Mindre strækningbaserede restaureringer
2. Genslyngning
3. Restaurering af ådale
4. Åbning af rørlagte strækninger
5. Fjernelse af fysiske spærringer
6. Etablering af sandfang
7. Etablering af okkeranlæg
8. Strækningbaseret indsatsbehov (kan dække over flere indsatstyper, se nedenfor)
9. Etablering af dobbeltprofil
10. Etablering af miniådal med genslyngning

De konkrete fastlagte fysiske indsatser fremgår af tabeller i bilag 1-4 i bekendtgørelsen. I forhold til spildevandsindsatsen se afsnit 4.2.4.

Indsatsprogrammerne for vandområdeplanerne 2021-2027 er for så vidt angår konkrete fysiske vandløbsindsatser primært baseret på de forslag til indsatser, som kommuner med bistand fra vandråd indmeldte i forbindelse med vandrådsarbejdet 2019-2020, samt visse videreførte indsatser fra anden planperiode, herunder indsatser der er under realisering, men endnu ikke gennemført.

I vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget er indsatsprogrammernes foranstaltningerne til forbedring af den fysiske tilstand i vandløbene suppleret med indsats i de vandområder, hvor det vurderes at de fysiske forhold ikke understøtter opnåelse af de fastsatte miljømål, samt for de spærringer og rørlægninger, der vurderes at have væsentlig betydning for muligheden for målopfyldelse.

De strækningsbaserede indsatser, der er fastlagt i forbindelse med vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget, fremgår af tabeller i bilag 1-4 i bekendtgørelsen og MiljøGIS med betegnelsen ”strækningsbaseret indsatsbehov”. De konkrete typer af fysiske vandløbsindsatser, der skal gennemføres i det enkelte vandområde, vil ikke fremgå heraf, men vil blive fastlagt på et senere tidspunkt ved inddragelse af kommunerne. Når indsatserne er fastlagt, vil de fremgå af et støttelag i MiljøGIS og udgøre grundlaget for, hvilken indsatstype der kan ydes tilskud til.

For virkemidlerne etablering af miniådal, etablering af dobbeltprofil og restaurering af ådal ligger indsats-typen dog fast og virkemidlerne kan ikke anvendes på andre vandområder. Disse virkemidler er fastlagt på baggrund af supplerende forslag fra vandrådsarbejdet 2019-2020.

Kommunerne er forpligtet til at gennemføre alle de fysiske vandløbsindsatser, som fremgår af de nævnte tabeller i bekendtgørelsen. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra denne forpligtelse, jf. §§ 5-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

I forbindelse med den konkrete planlægning og projektering af gennemførelsen af de fastlagte fysiske vandløbsindsatser i de enkelte vandområder, skal det sikres, at indsatserne samlet sikrer, at det ikke er de fysiske forhold, der hindrer god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale i det konkrete vandområde, jf. de konkrete fastlagte miljømål i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, og at det sker på en omkostningseffektiv måde. Dvs. at det er det enkelte vandområde som et hele, der skal planlægges for.

De enkelte indsatser skal altid gennemføres i overensstemmelse med vandløbslovens bestemmelser. Det er således en forudsætning for gennemførelse af en konkret indsats, at bl.a. vandløbslovens bestemmelser om partshøring, klageadgang m.v. iagttages, ligesom vandløbslovens bestemmelser om erstatning for tab gælder. Desuden skal anden relevant lovgivning iagttages.

For at opnå den størst mulige effekt af indsatserne vil det særligt i forhold til sikring af kontinuitet være hensigtsmæssigt at tilrettelægge indsatserne, så de nederste spærringer og rør fjernes først. Det vil ligeledes være hensigtsmæssigt at arbejde i samlede vandløbssystemer.

Det bør, ved tilrettelæggelsen og projekteringen af indsatser, så vidt muligt tilstræbes at gen- skabe de naturlige forhold således, at indsatserne understøtter den naturlige udvikling frem mod mere varierede fysiske forhold. Dette vil også kunne medvirke til at afbøde virkningerne fra mere nedbør og tørke.

Det anbefales i øvrigt, at kommunerne – hvor det er muligt og så tidligt som muligt – inddrager alle relevante parter i processen med gennemførelsen af indsatserne. Fx kan lodsejeren selv have forslag til løsning af projektet, som via tidlig inddragelse vil kunne gavne projektet.

Konkrete tiltag

De fastlagte indsatser fremgår af bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. Der kan i nogle vandområder være fastlagt anvendelse af flere forskellige typer af indsatser, alt efter hvad det er vurderet, der skal til for at sikre, at det ikke er de fysiske forhold, der er til hinder for målopfyldelse eller manglende kontinuitet.

De 10 indsatstyper dækker over en række forskellige virkemidler, som Aarhus Universitet med inddragelse af DTU Aqua, NIRAS og EnviDan har vurderet vil kunne medvirke til at opnå god økologisk tilstand i vandløb under forudsætning af, at de anvendes korrekt, hvilket bl.a. afhænger af de lokale forhold i det enkelte vandløb, herunder vandløbets bredde, dybde og faldforhold mv. En nærmere miljømæssig vurdering og klimaeffekt af de enkelte virkemidler kan ses i rapporten "Virkemidler til forbedring af de fysiske forhold i vandløb" version 2 af oktober 2019 - Videnskabelig rapport fra DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 341. Rapporten kan ses på Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljøets hjemmeside.

Ved kommunernes valg af virkemidler i forbindelse med den konkrete udmøntning af de fastlagte indsatstyper for vandområdeplanerne 2021-2027 bør der tages udgangspunkt i de bearbejdede forslag til indsatser, som er indgivet i forbindelse med vandrådsarbejdet 2019-20, og som kan ses i støttelaget på MiljøGIS i udkast til vandområdeplanerne 2021-2027, der var i offentlig høring fra den 22. december 2021 til den 22. juni 2022. I sidste ende er det dog op til kommunerne at beslutte, hvilke af de godkendte virkemidler inden for de enkelte fastlagte indsatstyper, som ud fra de konkrete lokale forhold skal tages i anvendelse for at sikre, at det ikke er de fysiske forhold, der er til hinder for målopfyldelse.

Nedenfor er beskrevet de enkelte virkemidler under de syv indsatstyper fra vandområdeplanerne 2021-2027, samt de 3 nye indsatstyper der introduceres i forbindelse med vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget.

1. Mindre strækingsbaserede restaureringer

Mindre strækingsbaserede restaureringer kan omfatte en eller flere af nedenstående virkemidler:

Udlægning af groft materiale

Ved udlægning af groft materiale forstås udlægning af groft materiale (naturligt bundsubstrat som grus, gydegrus, større sten og dødt ved) alene uden andre fysiske indgreb. Det udlagte materiale er/kan være erstatning for materiale, der er blevet fjernet gennem tidligere opgravning og vedligeholdelse.

Hvor faldforholdene gør det muligt, og hvor der forekommer fiskebestande, bør der anlægges gydepladser (typisk ved fald på 2-5 ‰) tilpasset vandløbets størrelse. I umiddelbar forbindelse med restaurering af vandløb, f.eks. anlæggelse af gydepladser kan det være nødvendigt at bearbejde brinken for at undgå nedskridende brinker og dermed mindske risikoen for tilsanding af gydepladserne, samt sikre et mere lysåbent vandløbsprofil.

Hvor faldforholdene ikke gør det muligt at anlægge strygsekvenser med gydepladser, og/eller hvor det naturlige substrat er domineret af sand, kan dødt ved fx indgå som centralt element i restaureringen.

Udskiftning af bundmateriale

Ved udskiftning af bundmateriale forstås, at vandløbet uddybes under hensyntagen til at opnå den mest naturlige profil. Herefter udlægges nyt bundmateriale, typisk bestående af groft materiale. Uddybningen sker oftest for at sikre, at vandstanden ikke stiger i forbindelse med restaureringstiltag, men kan i nogle tilfælde også være nødvendig, fordi der er behov for først at fjerne ustabil vandløbsbund, inden der udlægges groft materiale. Virkemidlet skal således ses som et alternativ til ”Udlægning af groft materiale”, men hvor det grove materiale ikke lægges oven på den eksisterende vandløbsbund, idet bunden først graves væk, og det grove materiale erstatter det bortgravede. Virkemidlet bør derfor som hovedregel ikke anvendes i vandløb, hvor den aktuelle bund ligger dybere end den regulativmæssige bund.

Ved anlæg af gydepladser kan det i umiddelbar forbindelse med f.eks. gydepladserne være nødvendigt at bearbejde brinken for at undgå nedskridende brinker og dermed mindske risikoen for tilsanding af gydepladserne, samt sikre et mere lysåbent vandløbsprofil.

Af omtalte virkemiddelkatalog fra 2019 fremgår, at udlægning af træstykker vil være vanskeligt med denne metode, da træstykker ikke fuldstændigt vil fylde det bortgravede område ud, og dette område vil derfor hurtigt blive fyldt ud med fint materiale, der transporteres med vandløbet (se afsnit om sandfang).

Hævning af vandløbsbunden uden genslyngning

Ved hævnning af vandløbsbunden forstås udlægning af groft materiale, således at vandløbets bund kommer til at ligge tættere på terræn. Der skal ved hævnning af bunden tages hensyn til forhold mellem det naturlige vandløbs bredde og dybde (bl.a. bestemt af det geologiske udgangsmateriale), således at hævnningen ikke resulterer i overbredde vandløb med lav vanddybde.

Ved anlæg af gydepladser kan det i umiddelbar forbindelse med gydepladserne være nødvendigt at bearbejde brinken for at undgå nedskridende brinker og dermed mindske risikoen for tilsanding af gydepladserne samt sikre et mere lysåbent vandløbsprofil.

Af omtalte virkemiddelkatalog fra 2019 fremgår, at det forudsættes, at der ved hævnning af bunden anvendes groft materiale (sten og grus), og at der ved implementeringen tages udgangspunkt i den naturlige substratsammensætning.

Plantning af træer langs vandløb

Ved plantning af træer forstås beplantning med hjemmehørende løvfældende træarter under kronekanten på brinken. Træerne kan med fordel plantes i grupper. Beplantningen kan enten foretages på den ene eller på begge sider af vandløbet, og der kan med fordel efterlades om- råder uden tæt beplantning til gavn for lysmængden og dermed vandplanterne i vandløbet. Derfor anbefales det, at maksimalt 70 % af en strækning tilplantes, hvor allerede eksisterende beplantning inkluderes i de 70 %.

Eksisterende bevoksninger af træer og buske langs vandløb bør så vidt muligt bevares. Bevoksningerne kan dog med fordel udtyndes, hvis de visse steder fastholder vandløbet i uønsket stor bredde.

Hvor der plantes træer og buske langs vandløb, bør dette udføres så ’naturlignende’ som muligt, hvad angår artsvalg og placering i forhold til vandkanten. Trærødder kan skabe gode skjulesteder for fisk når de står langs med vandkanten. Det bør samtidig sikres, at beskygningen fra planterne ikke bliver så stor, at brinkerne bliver ustabile, og den fysiske variation i vandløbet formindskes.

Hvor der forekommer dødt ved i og ved vandløb fra træer og buske langs vandløbet, vil det fremme mængden af substrat for smådyr og skjul for fisk, hvis dette bliver liggende. Herved sikres den størst mulige fysiske variation i og omkring vandløbene.

Af omtalte virkemiddelkatalog fra 2019 fremgår, at træbeplantning har en stor effekt på regulering af udsvingene i temperatur som følge af beskygningen.

Etablering af træer langs vandløb kan være med til at reducere brinkerrosionen, hvorved tabet af sediment og partikulært bundet fosfor fra brinken mindskes og dermed reduceres fosfortransporten, se også beskrivelsen under afsnit 4.2.2. om konkrete indsatser for søer.

Udlægning af groft materiale og træplantning

Plantning af træer langs vandløb kan kombineres med andre virkemidler, fx udlægning af groft materiale. Se beskrivelse under disse.

2. Genslyngning

Ved genslyngning forstås en tilbagelægning af et kanaliseret vandløb til dets forløb og profil før udretningen eller et tilsvarende naturligt forløb samt at skabe muligheder for, at vandløbets naturlige morfologiske processer kan udfoldes.

Hvor der i forbindelse med restaurering graves nyt forløb, bør selve tværprofilet søges etableret så 'naturlignende' som muligt. Vandløbet bør så vidt muligt genslynges med naturlig meandering, dvs. med en meanderlængde på 10-14 gange vandløbsbredden. Faldet på det genslyngede vandløb anbefales at være mellem 1-10 %. De oprindelige faldforhold bør dog så vidt muligt genskabes. Det anbefales desuden, at vandløbet placeres naturligt i terrænet.

Det tilstræbes herved, at den hydrologiske kontakt med de nærmeste omgivelser bliver så naturlig som muligt, ligesom en unaturligt høj transport af sand og finere materiale modvirkes (se afsnit om sandfang).

For at undgå fiksering af vandløbet, og dermed udvikling af unaturlig morfologi bør tæt placering af store sten langs vandløbskanten ske med varsomhed.

Genslyngning kan om nødvendigt kombineres med udlæg af materiale, da det nygravede slyngede forløb ikke altid vil indeholde en naturlig substratsammensætning.

3. Restaurering af ådale

Ved restaurering af ådale forstås restaureringstiltag, der indebærer en genskabelse af sammenhængen mellem vandløb og de vandløbsnære arealer gennem en restaurering af vandløbet og dets ådal. Indsatsen kan indeholde flere tiltag, herunder sikring af naturlig dynamik i vandløbet ved naturlig udvikling eller gravning samt en ekstensivering af landbrugsdriften og dræning i ådalen. Målet er at genskabe naturlige hydrologiske processer, der ikke er påvirket af menneskelig aktivitet.

Evt. genslyngning bør ske som anvist under virkemidlet genslyngning.

4. Åbning af rørlagte strækninger

Åbning af rørlagte strækninger omfatter en eller begge af følgende virkemidler, alt efter omfanget af rørlægninger i vandområdet:

Åbning af rørlagte strækninger med hævnings af bund og udlægning af groft materiale/med hævnings af bund og genslyngning

Åbning af rørlagte strækninger uden hverken genslyngning eller hævnings af bund, men med udlægning af groft materiale

Det gælder for begge virkemidler, at faldet på strækningen bør søges udnyttet bedst muligt, så faldet generelt er større end 1 ‰, dog maksimalt 10 ‰. De oprindelige faldforhold bør dog så vidt muligt genskabes. Hvor det er muligt, bør der desuden anlægges partier med større fald på 2-5 ‰.

Brinkanlæg bør ikke være stejlere end 1:1,5.

Evt. genslyngning bør ske som anvist under virkemidlet genslyngning, ligeledes bør en evt. hævnings af bund ske som anvist under virkemidlet hævnings af vandløbsbunden uden genslyngning.

Smårestaureeringer bør ske som anvist under virkemidlerne i afsnittet mindre strækningsbase- rede restaureringer.

5. Fjernelse af fysiske spærringer

Ved fjernelse af fysiske spærringer forstås, at opstemninger, styrt m.v. fjernes, således at vandløbsbunden som udgangspunkt er ubrudt uden menneskeskabte niveauspring og at der så vidt muligt ikke forekommer en stuvezone med væsentlige morfologiske ændringer (strøm-, dybde-, substartforhold) på længere strækninger af vandløbet opstrøms. Overfladevand, der er selvstændigt afgrænset og karakteriseret som en sø omfattet af et miljømål, udgør ikke en stuvezone.

De oprindelige faldforhold bør så vidt muligt genskabes. Der bør tages udgangspunkt i, at store vandløb har et mindre naturligt fald end små vandløb, og at faldet på nye forløb bør være så tæt på det oprindelige som muligt. Faldet bør tilstræbes at være max. 5 ‰ i store vandløb.

Har opstemningen medført etablering af en sø, der er omfattet af en selvstændig afgrænsning og et miljømål, eller hvis det ud fra tekniske, særlige kulturhistoriske, naturmæssige eller socioøkonomiske overvejelser vurderes, at det ikke kan lade sig gøre at fjerne opstemningen, der giver anledning til spærringen, kan der opstilles følgende alternative funktionsmål, der enten fuldt ud eller til en vis grad opfylder kravet til kontinuitet – angivet i prioriteret rækkefølge:

Anlæg af faunapassager som ”naturlignende” stryg i selve vandløbet, og hvor stemmehøjden er lavest mulig. Passagen dimensioneres, så den kan føre den til enhver tid forekommende vandmængde i vandløbet og bør være helårligt vandførende med det vand, som ikke udnyttes til formålet med opstemningen. Den samlede reduktion af vandføringen i passagen i forhold til vandføringen i vandløbet opstrøms passagen bør som udgangspunkt ikke overstige 50 % af vandløbets medianminimumsvandføring

(Qmm). Samtidig bør der i passagen altid opretholdes en minimumsvandføring på 50 % af Qmm. Faldet bør som udgangspunkt ikke overstige 10 ‰, med mindre de naturlige faldforhold i vandløbet er højere end 10 ‰.

Anlæg af et ”naturlignende” omløbsstryg med lavest mulig stemmehøjde forbi stemmeværket. Omløbsstrygets ind- og udløb placeres tættest muligt på stemmeværket. Den samlede reduktion af vandføringen i passagen i forhold til vandføringen i vandløbet opstrøms passagen bør som udgangspunkt ikke overstige 50 % af vandløbets medianminimumsvandføring (Qmm). Samtidig bør der i vandløbet altid opretholdes en minimumsvandføring på 50 % af Qmm. Faldet gennem omløbsstryget bør som udgangspunkt ikke overstige 10 ‰, med mindre de naturlige faldforhold i vandløbet er højere end 10.

Traditionelle fisketrapper sikrer som udgangspunkt ikke kontinuitet i vandløbene.

Rørlægninger udgør også en spærring, der hindrer kontinuitet i vandløbene. Åbning af rørlægninger er selvstændigt behandlet under punkt 4.

6. Etablering af sandfang

Unaturlig høj tilførsel af fint sediment (sand, mv.) til vandløb har generelt en negativ effekt på den fysiske variation i vandløbet og dermed på vandløbenes smådyr, fisk, planter og bentiske alger.

Hvor der findes en unaturligt høj materialetransport i vandløbene, søges denne begrænset ved ’kilden’, så sandet tilbageholdes, før det når vandløbet. Sandfang bør så vidt muligt ikke etableres i selve vandløbet.

Et sandfang kan anlægges ved at udvide grøftens bredde og dybde på en kort strækning. Derved nedsættes vandets hastighed og sandet falder til bunds. I forbindelse med sandførende dræn, kan der etableres sandfangsbrønde.

Sandfangets størrelse bør tilpasses den karakteristiske maksimalvandføring. Sandfang skal oprenses med jævne mellemrum for at vedblive at have den ønskede effekt. Sandfang i selve vandløbet er vurderet uegnet i type 3-vandløb.

I forhold til erfaringer med små og større sandfang henvises til før omtalte rapport ”Virkemidler til forbedring af de fysiske forhold” (Aarhus Universitet, 2019).

7. Etablering af okkeranlæg

Virkemidlet anvendes i vandområder, hvor koncentrationen af opløste jernforbindelser og okker påvirker vandområdets mulighed for at opnå målopfyldelse. Virkemidlet sigter mod at nedbringe koncentrationen af opløste jernforbindelser og okker i vandområdet.

Ved etablering af okkeranlæg ledes vandløbet gennem udgravede bassiner, hvor en kombination af lang opholdstid, gode iltforhold, evt. kontakt med plejet bundvegetation samt sedimentationsbassiner sikrer en iltning af de opløste jernforbindelser under dannelse af okker samt en opsamling af det udfældede okker, før vandet fortsætter nedstrøms til det naturlige vandløb.

Ved etablering af okkerbassiner henvises til rapporten "Status for okkerrensning" (DHI 2014). Heraf fremgår, at renseeffekten ved etablering af okkerbassiner er størst, hvis anlæggene har tilstrækkelig opholdstid. Ifølge rapporten viser erfaringer, at en opholdstid på ca. 8 timer ved middelvandføring har vist sig at være for lidt. Endvidere viser erfaringer, at de mest effektive anlæg er grødefyldte og har en pH over 6. Hastigheden for omsætningen af de skadelige, opløste jernforbindelser er endvidere afhængig af temperaturen og iltindholdet i vandet. Anlæggene skal løbende tilses og oprenses for sediment.

Med henblik på at sikre den største effekt af okkerrensningsanlæg bør anlæg etableres ved kilden til okkerforureningen, hvor jernkoncentrationen er høj og vandføringen er lav.

8. Strækningbaseret indsatsbehov

Indsatsbehovet er defineret, men konkrete indsatser er ikke fastlagt. Der vil kunne anvendes følgende indsatstyper med tilhørende virkemidler i vandområder med denne betegnelse: mindre strækningbaserede restaureringer, genslyngning, etablering af okkeranlæg og etablering af sandfang. Se beskrivelserne under punkt 1, 2, 6 og 7.

9. Etablering af dobbeltprofil

I princippet udgøres et dobbeltprofil af et bredt øvre profil samt et smallere nedre profil. Vandføringen ved minimums og middelsituationer foregår således i det nedre profil, mens det øvre profil har til formål at føre vandet ved store afstrømninger. Ved etablering af dobbeltprofil i eksisterende vandløb, vil det nedre trapez bestå af den nederste del af vandløbets nuværende vandløbsprofil der bevares uden uddybning, mens det øverste trapez etableres ved afgravning til en given kote langs vandløbets sider. Afgravningen kan gennemføres ensidigt eller dobbeltsidigt afhængigt af terræn- og pladsforhold.

10. Etablering af miniådale med genslyngning

Etablering af miniådale indebærer, at de eksisterende stejle vandløbsbrinker afgraves, så der dannes flade brinker, der minder om en naturlig ådal. Vandløbet bevarer således sit eksisterende leje i bunden af miniådalen. I bunden af profilet løber vandløbet, som er i forbindelse med jordoverfladen i profilen. Virkemidlet udføres i kombination med en genslyngning af vandløbet i miniådalen samt evt. udlægning af groft materiale.

4.2.1.2 Angivelsen af indsatser i tredje planperiode

I anden planperiode fremgik hvilke indsatser, der var videreført fra første planperiode. Videreførte indsatser blev således fremhævet med et løftet 1-tal. I tredje planperiode skelnes der ikke mellem videreførte indsatser og nye indsatser.

I anden planperiode var hvert enkelt virkemiddel, som en given indsats bestod af, angivet i indsatsbekendtgørelsen. I tredje planperiode er flere virkemidler samlet under en indsatstype for at sikre så stor fleksibilitet som mulig i forbindelse med gennemførelsen af indsatserne. Det gælder for de mindre restaureringstiltag (beskrevet i punkt 1 "Mindre strækningbaserede restaureringer" herover) og åbning af rørlagte strækninger (beskrevet i punkt 4 "Åbning af rørlagte strækninger" herover).

Mindre restaureringstiltag, der i anden planperiode var betegnet som enten *Restaurering*, *Udlæg af groft materiale*, *Udlæg af groft materiale og plantning af træer*, *Plantning af træer*, *Udskiftning af bundma-*

teriale og Hævning af vandløbsbund, er i tredjeplanperiode angivet som ”Mindre strækningsbaserede restaureringer”.

Rørlægningsindsatser, der i anden planperiode var betegnet som enten *Åbning af rørlagte vandløbsstrækninger*, *Åbning af rørlagte vandløbsstrækninger med smårestaurering*, eller *Åbning af rørlagte vandløbsstrækninger med efterfølgende hævning af bund og/eller genslyngning*, er i tredje planperiode angivet som *Åbning af rørlagte strækninger*.

I anden planperiode indgik virkemidlet genslyngning med afværgeforanstaltninger. Denne konverteres i tredje planperiode til indsatstypen genslyngning.

I vandområder, hvor der er konstateret et strækningsbaseret indsatsbehov, men hvor virkemidlet ikke er fastlagt, er der i vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget anvendt betegnelsen ”strækningsbaseret indsatsbehov”.

For spærringen ved Holstebro vandkraftværk er der i indsatsbekendtgørelsen specifikt angivet, at der skal etableres passage i form af et kort omløbsstryg forbi opstemningen ved vandkraftværket ind i søen.

4.2.1.3 Øvrige forhold

Ingen krav om samtidighed

I nogle vandområder kan årsagen til manglende målopfyldelse skyldes flere forhold – fx dårlige fysiske forhold og spildevandspåvirkning.

Kun vandløb med Dansk Fysisk Indeks (DFI) værdier på 0,5 eller højere indgår i den pulje af vandløb, hvortil der fastlægges spildevandsindsatser i vandområdeplanerne 2021-2027. Dette skyldes, at det ved DFI-værdier på mindre end 0,5 ikke kan udelukkes, at de fysiske forhold i vandløbet alene kan være årsag til, at miljømålet for smådyrsfaunaen ikke er opfyldt. Dvs. at en evt. spildevandsindsats afventer den fysiske indsats i vandløbene, som gennemføres først.

Ligeledes er der mellem vandområderne ikke krav om samtidighed. At en nedstrøms indsats endnu ikke er gennemført betyder dermed ikke, at en opstrøms indsats ikke kan realiseres.

Udskiftning af virkemidler, indsatstyper eller intet behov for indsats

I forbindelse med udarbejdelse af en forundersøgelse eller et detailprojekt kan det vise sig, at det vil være hensigtsmæssigt eller nødvendigt at udskifte et virkemiddel med et andet eller en indsatstype med en anden indsatstype for at sikre, at det ikke er de fysiske forhold, der er til hinder for, at miljømålet kan nås for den pågældende vandløbsforekomst.

I de tilfælde hvor virkemidlet ligger inden for samme indsatstype, vil kommunerne frit kunne vælge et andet virkemiddel, som beskrevet ovenfor, uden at skulle søge om udskiftning af virkemiddel efter § 5 stk. 3. Det er derfor forventningen, at § 5 stk. 3 kun helt undtagelsesvist vil skulle bringes i anvendelse.

I de tilfælde hvor det viser sig, at der er behov for et virkemiddel, der ligger i en anden indsatstype, vil det være nødvendigt at søge om udskiftning af indsatstypen efter § 5 stk. 4. Det vil ikke være muligt at

udskifte fra eller til indsats typerne restaurering af ådale, etablering af miniådale med genslyngning eller etablering af dobbeltprofil.

Både under stk. 3 og 4 vurderes den nye indsats i forhold til den miljømæssige effekt den har og i forhold til hvor omkostningseffektivt den er. For vandløb vurderes den miljømæssige effekt i forhold til sikring af, at det ikke er de fysiske forhold der hindrer målopfyldelse, mens omkostningseffektiviteten som udgangspunkt vurderes ud fra en sammenligning af referenceprisen for den oprindelige indsats sammenlignet med referenceprisen af den ønskede indsats for vandområdet. Referencepriserne er angivet i bekendtgørelse om kriterier for tilskud til kommunale projekter vedrørende vandløbsrestaurering i bilag 1 eller senere ændringer heraf og i bekendtgørelse om nationalt tilskud til kommunale projekter vedrørende vandløbsrestaurering eller senere ændringer. Det samme gør sig gældende, hvis det ønskes at skifte mellem indsats typerne inden for indsats typen strækningsbaseret indsatsbehov. Indsats typen strækningsbaseret indsatsbehov udspecificeres af kommunerne i forbindelse med kommuneinddragelsen til en eller flere af følgende indsats typer: mindre strækningsbaserede restaureringer, genslyngning, etablering af okkeranlæg og etablering af sandfang. De konkrete strækningsbaserede restaureringstiltag, som kommunerne vælger for det enkelte vandområde, vil være rammesættende for det økonomiske tilskud, der kan søges til henholdsvis forundersøgelse, detailprojektering og realisering af de fysiske vandløbsindsatser.

Gennemførelse af andre foranstaltninger end de fastlagte (§ 5, stk. 4)

Jf. ovenfor fremgår det af § 5, stk. 4, i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, at kommunerne har mulighed for at søge om gennemførelse af andre foranstaltninger, end de fastlagte i indsatsbekendtgørelsen eller undlade at gennemføre sådanne fastlagte foranstaltninger, jf. også kapitel 5, hvis Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen inden for deres ressort vurderer, at behovet for foranstaltninger er anderledes end forudsat, eller hvis det viser sig, at der ikke er behov for at gennemføre hele eller en del af en indsats.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, eller Miljøstyrelsen for så vidt angår forekomst af miljøfarlige forurenende stoffer, har opdateret tilstandsvurderingen, hvorved et givent vandområde har målopfyldelse og derfor ikke længere har behov for indsats, eller hvis en kommune i løbet af en forundersøgelse opdager, at den fastlagte indsats alligevel ikke vil medføre, at de fysiske forhold ikke vil hindre målopfyldelse. Det kunne også være tilfældet, hvis kommunen vurderer, at et andet dokumenterbart virkemiddel til fx begrænsning af koncentrationen af opløste jernforbindelser og okker i vandområdet vil være mere hensigtsmæssigt at anvende end det fastlagte. Det kunne f.eks. være en kombination af virkemidlerne hævning af vandløbsbunden og genslyngning.

I tilfælde hvor det er nødvendigt med udskiftning af en indsats type, der har samme miljøeffektivitet, men med højere referenceværdi end den indsats type, som er fastlagt i indsatsprogrammet, anvendes § 5, stk. 4. Det kunne fx være en udskiftning fra en mindre strækningsbaseret indsats til en genslyngning. Dette kan dog kun ske på vilkår om, at kommunen dækker en eventuel økonomisk difference mellem den nye indsats og den fastlagte indsats set i forhold til referenceværdien for den oprindeligt fastlagte indsats. Det er i den forbindelse vigtigt at holde sig for øje hvordan reglerne for egenfinansiering er i den tilskudsordning, der forventes at ansøges om tilskud i. Det vil ikke være muligt at udskifte fra eller til indsats typerne restaurering af ådale, etablering af dobbeltprofil og etablering af miniådale med genslyngning.

Hvis en kommune ønsker at udskifte en indsats type med en anden, skal udskiftningsanmodningen herom som udgangspunkt være behandlet og afgjort af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, inden

kommunen indsender en ansøgning om tilskud til vandløbsrestaurering. Det gælder dog, at der ikke kan gives tilsagn om tilskud før end afgørelsen om udskiftning er behandlet og afgjort.

Kommunernes anmodning om udskiftning skal altid fremsendes skriftligt. Der kan på Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljøs hjemmeside findes et ansøgningsskema, som kommunen bedes udfylde, hvis den ønsker at ansøge om udskiftning efter § 5, stk. 4.

Kommunens ansøgning skal som minimum omfatte:

1. En redegørelse for, hvorfor kommunen ønsker at udskifte en restaureringsindsats med en anden.
2. Redegørelse for projektpriisen og miljøeffektiviteten for det alternative virkemiddel.

Hvis ansøgningen omfatter en dyrere indsatstype er det vigtigt, at det fremgår af ansøgningen, hvorvidt det økonomisk kan lade sig gøre at blive inden for de referenceværdier, der svarer til den oprindelige indsatstype.

Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø godkender eller afslår kommunens ændringsanmodning og sender afgørelsen til kommunen. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø kan fastsætte nærmere vilkår for en godkendelse, jf. ovenfor.

Godkendelse af en udskiftning af en indsatstype med en anden er ikke ensbetydende med, at der kan opnås tilskud til indsatsen. Dette vil bero på de konkrete betingelser for tilskud.

For så vidt angår fritagelse af indsatser se da hhv. afsnit 5.2 og kapitel 6.

Afgørelser i perioden 2024 og til offentliggørelsen af vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget

Afgørelser om ændring af virkemidler eller fritagelse for gennemførelse af indsatser, der er truffet i perioden 2024 til offentliggørelsen af vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget, er ikke indarbejdet i indsatsbekendtgørelsen. I de tilfælde hvor afgørelsen omhandler ændring af virkemiddel eller fritagelse fordi en indsats ikke vurderes at give miljømæssig mening, vil afgørelsen fortsat være gældende. I de tilfælde hvor en indsats er fritaget pga. manglende omkostningseffektivitet, vil der skulle ansøges om fritagelse, såfremt der fortsat ikke vil kunne gennemføres et omkostningseffektivt projekt.

Afgørelser med vilkår

For afgørelser, der er truffet med vilkår i planperioden 2015-2021 samt i planperioden 2021-2027, er de i afgørelsen angivne vilkår fortsat gældende. Dette er også tilfældet, selv om de nye indsatstyper fremgår af indsatsbekendtgørelsen og vilkåret ikke gør.

Tangeværket og Holstebro Vandkraftværk

For Holstebro vandkraftværk er der fastsat en indsats i form af et kort omløbsstryk forbi opstemningen ved vandkraftværket ind i søen. Spærringen indgår i den almindelige tilskudsordning, og i lighed med andre indsatser under tilskudsordningen er det kommunen, der står for projektet. Ved Tangeværket er fastlagt en indsats. I 3. kvartal af 2025 er der blevet nedsat en arbejdsgruppe, der skal foreslå en konkret

løsning. Der træffes beslutning om en endelig løsning for Tangeværket i forlængelse af arbejdsgruppens arbejde. Inden løsningen gennemføres, vil løsningsforslaget blive sendt i offentlig høring.

Økonomi

Der kan søges om tilskud til gennemførelse af de fastlagte indsatser. Der kan læses mere om tilskudsordningen, herunder procedurer, krav og kriterier for tilskud på Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljøs hjemmeside under www.sgavmst.dk/tilskud/tilskud-til-vand-og-klimaprojekter. Se også kapitel 6.

I henhold til vandløbslovens bestemmelser har enhver, der lider tab som følge af gennemførelse af indsatserne, ret til erstatning.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Der henvises til kapitel 5 om de generelle principper for, hvornår en indsats skal være operationel.

4.2.2 Konkrete indsatser for søer

4.2.2.1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

Indholdet af næringsstofferne kvælstof og fosfor har stor betydning for de biologiske kvalitets- elementer, der finder anvendelse ved vurdering af den økologiske tilstand/potentiale i søer, jf. bekendtgørelse om overvågning om af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder (overvågningsbekendtgørelsen). Især tilførslen af fosfor anses for hyppigst at være den begrænsende faktor for primærproduktionen af bl.a. alger, og dermed det næringsstof med størst indflydelse på søernes tilstand. Kvælstof kan dog i mange tilfælde også spille en rolle, og i flere danske søer skifter betydningen af fosfor og kvælstof igennem sæsonen.

De konkrete indsatser til forbedring af den økologiske tilstand i søer omfatter i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter indsatser over for den eksterne tilførsel af fosfor i form af fosforvådområder, etablering af træer langs vandløb, indsatser over for regnbetingede overløb og renseanlæg, opkøb af dambrug samt indsatser over for den interne fosforbelastning af søerne og over for biologisk ubalance i form af sørestaurering. De fastlagte konkrete indsatser fremgår af tabeller i bilag 1-4 i bekendtgørelsen.

Hertil kommer sideeffekter af den øvrige spildevandsindsats, jf. afsnit 4.2.4.

De konkrete indsatser til søer består af nye indsatser besluttet i forbindelse med vandplan-lægningen for tredje planperiode og genbesøget samt sørestaureringsindsatser, som endnu ikke er gennemført fra første og anden planperiode.

Staten – eller anden myndighed afhængig af eventuel aftale, jf. bilag 1-4 i bekendtgørelsen – er forpligtet til at gennemføre hele den fosforvådområdeindsats, som fremgår af bekendtgørelsen. Forpligtelsen forudsætter dog, at den konkrete etablering af det enkelte vådområde kan opnå medfinansiering fra det danske landdistriktsprogram, hvilket bl.a. indebærer, at visse krav til frivillighed hos berørte lodsejere er opfyldt. Kommunerne er forpligtet til at gennemføre alle de sørestaureringsindsatser, som fremgår af

tabellerne i bekendtgørelsens bilag 1-4. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra statens og kommunernes forpligtelse, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5 til 7.

I forbindelse med den konkrete planlægning af gennemførelse af de fastlagte sørestaureringsindsatser i de enkelte søer, skal det sikres, at indsatsen samlet sikrer god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale vurderet ud fra de biologiske kvalitetsselemler i den konkrete sø, jf. de konkrete fastlagte miljømål i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, og at det sker på en omkostningseffektiv måde.

De enkelte restaureringsindsatser skal gennemføres efter vandløbslovens bestemmelser. Det er således en forudsætning for gennemførelse af en konkret indsats, at bl.a. vandløbslovens bestemmelser om parthøring, klageadgang m.v. iagttages, ligesom vandløbslovens bestemmelser om erstatning for tab gælder. Desuden skal anden relevant lovgivning iagttages.

Fosforvådområdeindsatsen er fordelt på hovedvandoplandsniveau. Afgrænsningen af hovedvandoplande fremgår af bekendtgørelse om vandområdedistrikter og hovedvandoplande og kan i øvrigt også ses på et kort i MiljøGIS tilknyttet vandområdeplanerne. Den eksakte placering af fosforvådområder inden for hovedvandoplandene er ikke lagt fast. Lokaliseringen af vådområdeprojekterne foretages på baggrund af en forundersøgelse foretaget af myndigheden. Myndigheden kan således selv prioritere indsatsen inden for de fastlagte frister. Det er op til myndigheden eventuelt at inddrage interessenter i planlægningen. Etablering af fosforvåd-områder skal ske efter gældende regler herom. Der henvises i øvrigt til Landbrugsstyrelsens vejledning ”Vejledning om tilskud til vand- og klimaprojekter 2024 og 2025”¹.

For at undgå, at fosforindsatsen i praksis vil overstige det opgjorte indsatsbehov for de enkelte søer, sikres det i regler om tilskud til gennemførelse af fosforvådområder, at der ikke gives tilskud til gennemførelse af en større indsats, end der er behov for. Grundlaget for sådanne vurderinger kan tage udgangspunkt i det opgjorte indsatsbehov beskrevet i vandområdeplanens bilag 2.

Konkrete tiltag

Sørestaurering

Restaureringsindgrebet kan omfatte flere metoder, herunder bl.a. kemisk fosforfældning og biomanipulation. Der er med fastlæggelsen af de konkrete sørestaureringsindsatser ikke taget konkret stilling til, hvilken form for restaurering, der mest hensigtsmæssigt kan gennemføres i de enkelte søer. Det er op til kommunerne i forbindelse med den konkrete planlægning, jf. vejledning om tilskud til sørestaurering² og vejledning for gennemførelse af sørestaurering³ at beslutte den præcise indsats.

Restaureringsindsats er som udgangspunkt fastlagt for søer, hvor fosforpåvirkningen af en sø vurderes at være reduceret tilstrækkeligt til, at der ikke længere eksisterer et indsatsbehov over for den eksterne tilførsel af fosfor. Her kan påvirkningen skyldes f.eks. fortsat intern frigivelse af fosfor fra sedimentet (kemisk træghed), eller hvor en fiskebestand domineret af skaller og brasen (biologisk træghed) forudsætter en aktiv indsats for at opnå god økologisk tilstand. I visse tilfælde er der fastlagt en sørestaureringsindsats, selv om der vurderes stadig at eksistere et indsatsbehov over for den eksterne tilførsel af fosfor. I disse tilfælde er det samtidig vurderet, at søen har så lav en belastning, at den på trods af det beregnede indsatsbehov vil kunne nå målopfyldelse efter en restaurering.

Inden en restaurering iværksættes, skal kommunen gennemføre en forundersøgelse, hvor det nærmere vurderes, om ovenstående kriterier anvendt ved fastlæggelsen af sørestaurerings-indsatser er opfyldt, dvs.:

1. Indsatsen over for den eksterne belastning for at opnå fuld målopfyldelse er gennemført, inden en sørestaurering iværksættes.
2. Restaureringsmetoden vurderes sammen med en eventuel indsats over for den eksterne tilførsel at ville medføre målopfyldelse både på kort og lang sigt.
3. Ved kemisk P-fældning med aluminium- og Phoslock-behandling vurderes det, at søens dårlige tilstand skyldes den interne belastning med P.
4. Ved biomanipulation vurderes det, at tilstanden er forringet pga. for mange fredfisk.
5. Ud fra vandets opholdstid og graden af vandgennemstrømning i sommerperioden vurderes det, at den naturlige aflastning fra søen vil være mere end 1-2 planperioder (gælder ved påtænkt kemisk P-fældning).

Der henvises i øvrigt til "Vejledning for gennemførelse af sørestaurering"³, som indeholder yderligere kriterier, som bør være opfyldt ved en given sørestaureringsindsats, ligesom vejledningen indeholder en nærmere beskrivelse af de forskellige faser af en sørestaurering, herunder en overordnet beskrivelse af myndighedsbehandlingen, de forskellige restaureringsmetoder samt det monitoringsprogram, der skal gennemføres.

Det anbefales, at kommunen eller dennes konsulent er i dialog med Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, når en forundersøgelse udarbejdes. Herved kan den viden, som Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø besidder vedrørende søen, anvendes bedst muligt. Som en del af denne dialog drøftes resultatet af forundersøgelsen med Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø.

Fosforvådområder

Et fosforvådområde har til formål at reducere udledningen af fosfor til søer, hvor fosfortilførslen er til hinder for opnåelse af god økologisk tilstand. Et fosforvådområde skal tilbageholde den partikelbundne fosfor, der føres med vandløb, så det ikke udledes til søer. Fosforvådområdet etableres ved at genoprette og omlægge vandløb, så der igen kommer et mere naturligt samspil mellem vandløbet og ådalen. Herved sikres oversvømmelse af arealerne langs vandløb ved store vandføringer, så det partikelbundne fosfor kan bundfældes og tilbageholdes på de vandløbsnære arealer. Etableringen af vådområderne vil desuden reducere fosforudledningen på sigt i kraft af, at hidtil dyrkede arealer ekstensiveres.

Etablering af træer langs vandløb

Træer langs vandløbets brinker medvirker til stabilisering af brinkerne. Tilplantning skal ske med naturligt hjemmehørende arter, som kan tåle at stå med rodnettet i vand. Træernes rodnet trænger ned i brinken og er dermed med til at holde på jorden i brinken. Dette reducerer brinkerosionen, hvorved tabet af sediment og partikulært bundet fosfor fra brinken mindskes og dermed reduceres fosfortransporten til søerne. Desuden fastholdes brinken, så perioden, der går mellem store brinkkollaps, forventes at blive betydeligt forlænget. Etableringen af træer skal ske under hensyntagen til vandløbet og må ikke give konflikt i forhold til opfyldelse af miljømål for vandløb, se også beskrivelse under afsnit 4.2.1 om konkrete fysiske indsatser for vandløb.

Opkøb af dambrug opstrøms søer og kystvande

Med tilskudsordningen kan kommunerne søge om tilskud til opkøb af retten til opstemning af vandløb og indvinding af vand i forbindelse med frivillige aftaler om ophør af dambrugsdrift. Formålet med ordningen er at nedbringe tilførslen af næringsstoffer (fosfor og kvælstof) til søer og kystvande og fjernelse af fysiske spærringer i vandløb. Ved indgåelse af en frivillig aftale bortfalder endvidere dambrugets fodertildeling og retten til indvinding af vand fra vandløbet/grundvand, ligesom udledning af næringsstoffer fra dambrugets produktion bringes til ophør.

Miljøstyrelsen har udarbejdet en selvstændig vejledning til opkøbsordningen for dambrug, hvor der kan søges oplysninger om ordningen. Se vejledning om tilskud til kommunerne til opkøb af retten til drift af dambrug i forbindelse med frivillige aftaler om ophør af dambrugsdrift⁴.

Økonomi

Der kan søges om tilskud til gennemførelse af de fastlagte indsatser. Der kan læses mere om tilskudsordningerne, herunder procedurer, krav og kriterier for tilskud på Landbrugsstyrelsens hjemmeside: <https://lbst.dk/tilskud/tilskudsguide/2023-og-senere/vand-og-klimaprojekter-2024-og-2025>.

I henhold til vandløbslovens bestemmelser har enhver, der lider tab som følge af gennemførelse af en sørestaureringsindsats, ret til erstatning.

Med hensyn til etablering af fosforvådområder sker dette som udgangspunkt efter aftale med lodsejer, herunder aftale om salg eller tilskud til fastholdelse af vådområde. I tilfælde af ekspropriation gælder de almindelige ekspropriationsretlige regler, herunder regler om erstatning.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Der henvises til kapitel 5 om de generelle principper for, hvornår en indsats skal være operationel.

4.2.3 Konkrete indsatser for kystvande

4.2.3.1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

Tilstanden i kystvande kan påvirkes af flere presfaktorer, herunder tilførsler af næringsstoffer (kvælstof og fosfor), fiskeri med bundskrabende redskaber, klapning, råstofindvinding, slusedrift mv. Analyser viser, at der samlet set er behov for yderligere reduktion af kvælstoftilførslen til en række kystvande, såfremt der skal opnås god økologisk tilstand i disse. Den altovervejende kilde til kvælstoftilførslen til kystvandene er tabet af kvælstof fra de dyrkede arealer.

I bilag til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter er angivet den omtrentlige reduktion af kvælstoftilførsel fra kystvandoplande til kystvande. Angivelsen er den overordnede retlige ramme ved forberedelse og gennemførelse af de enkelte indsatser i oplandene. I takt med tilvejebringelse af yderligere oplysninger om grundlaget for den nærmere fordeling mellem de enkelte indsatser forventes yderligere udfyldning.

Fordeling af kvælstofindsatsen

Indsatsbehovet skal løftes via spildevandsindsatser, indsatser finansieret via EU's fælles landbrugspolitik (CAP), markregulering og udtagningsindsats.

I Second Opinion blev en sammenhæng mellem reduktion af kvælstof og fosfor i nogle kystvande beskrevet. Således, at hvis en fosforbelastning til et fosforfølsomt kystvand reduceres, så kan den planlagte kvælstofindsats reduceres med en given faktor. Disse forudsætninger anvendes til beregningen af effekten af fosforreduktion fra baselineelementer og spildevandsindsatser.

Det følger af "Aftalen om Implementering af et Grønt Danmark", at regeringen vil indgå aftale med de kommuner, hvor der er et potentiale for at nedbringe udledning af næringsstoffer fra spildevand. Regeringen har i november 2025 aftalt en fosfor- og/eller en kvælstofindsats med aftalepartier for 23 renseanlæg, hvoraf de 21 vil have effekt i 2027 og de resterende 2 renseanlæg vil få effekt i de kommende år og indgå i den næste planperiode.

CAP-elementer dækker over bio-ordningerne miljø- og klimavenligt græs, kravet til GLM 8 og muligheden for at benytte bruttoarealmodellen. CAP-elementerne er opgjort i hektarer og fordeles "jævn" på hele markarealet således, at alle oplande med marker får udlagt den samme andel i forhold til markarealet. Det bemærkes, at effekten af disse CAP-elementer fra 2027 indgår i effekten af NRM, da NRM regulerer udledningen fra det samlede markareal.

Indsatsbehovet efter CAP og spildevandsindsats, skal løftes af markregulering og udtagningsindsats. Udtagningsindsats, som er hovedmotoren, kan f.eks. være etablering af vådområder, udtagning af lavbundsarealer, minivådområder, skovrejsning eller anden udtagningsindsats.

Den teknisk forudsatte indregning af markregulering med en effekt på ca. 7.900 tons N til kyst fordeles til oplande med yderligere indsatsbehov efter CAP og spildevandsindsats. Dette fordeles ud fra efterafgrødegrundarealet indtil indfrielse af indsatsbehov eller op til en fælles maksimal andel af efterafgrødegrundarealet for de kystvand deloplande, der ikke får opfyldt indsatsbehovet med denne indsats.

Indsatsbehov, som ikke er løst med ovenstående virkemidler, indregnes foreløbigt som udtagningsindsats. De lokale treparter skal igangsætte omlægningsplaner i oplande med markregulering og udtagningsindsats med udgangspunkt i at arealomlægningen er hovedmotoren i indsatsen.

Ny reguleringsmodel

Det er i trepartsaftalen noteret, at den nuværende markregulering i 2027 erstattes af en ny udledningsbaseret markregulering baseret på nyeste viden om jordens retention og med flere tilpasningsmuligheder, som vil indebære, at der ved markregulering kan opnås større kvælstofeffekt af virkemidler pr. hektar ift. den nuværende målrettede regulering. Det følger endvidere af aftalen, at den skærpede miljøgaranti i 2027 fastlægges op til et niveau, hvor markreguleringen i praksis vil medføre braklægning ("braklægningspunktet").

Med *Delaftale om principper for ny reguleringsmodel, herunder braklægningspunktet, som led i Implementering af et Grønt Danmark* af 18. juni 2025 besluttede aftalekredsen at fastsætte braklægningspunktet *oplandsspecifikt* svarende til den teoretiske reference, hvor vandoplandet netop kan overholde udledningsgrænsen ved dyrkning af vårbyg med efterafgrøder (gødsket med den anvendte mængde husdyrgødning i vandoplandet suppleret med handelsgødning til norm) på hele landbrugsarealet i vandoplandet. På den baggrund fremgår det af Delaftale om overgangen til ny reguleringsmodel af 3. december 2025, at den samlede kvælstofeffekt af NRM ved regulering op til det besluttede braklægningspunkt foreløbigt er

skønnet til ca. 9.600 ton i et nulscenarie uden arealomlægning. Dette svarer til en ”additional” kvælstofeffekt på ca. 7.900 ton i et nulscenarie uden arealomlægning, der kan sammenlignes med kvælstofeffekten af den nuværende ”målrettede regulering” på ca. 3.500 ton. Opgørelserne vil blive konsolideret. Den samlede kvælstofeffekt er beregningsteknisk fordelt ud fra efterafgrødegrundarealet indtil indfrielse af indsatsbehov eller op til en fælles maksimal andel af efterafgrødegrundarealet for de kystvand deloplande, der ikke får opfyldt indsatsbehovet med denne indsats. Denne tilgang følger af metoden for opgørelse af indsatsbehov i den målrettede regulering.

Indsatsen vil blive konsolideret frem mod status på udtagningsindsatsen i 2026.

I 2026 gøres der status over fremdriften i arealomlægningen i hvert enkelt vandopland for at kunne fastlægge markreguleringen for 2027. I takt med at arealomlægningen realiseres forventes udfasning af markreguleringen at ske gradvist.

Fordelingen af den samlede indsats for de enkelte kystvande, der fremgår af bilag 1 til vandområdeplanerne, er derfor udarbejdet ud fra de foreliggende oplysninger. Fordelingen vil derfor blive opdateret frem mod 2027 og i kommende planer.

Lokal forankring

Aftalepartierne er enige om at igangsætte et omfattende og ambitiøst arbejde med arealomlægning i alle kystvandoplande, hvor der er behov for kvælstofreduktioner, hvilket forudsætter en stærk lokal forankring, ejerskab og helhedstænkning. Derfor er der etableret en ny lokal organisering med kystvandråd samt vandoplandsstyregrupper i form af ’lokale treparter’ i en styrket rolle. De lokale treparter skal udarbejde lokale arealomlægningsplaner på baggrund af det nationalt udmeldt indsatsbehov, således at nettoindsatsbehovet løftes til alle kystvand deloplande.

De lokale omlægningsplaner skal udarbejdes i 2025 med en deadline ultimo 2025 og skal være en fuldt dækkende plan for indfrielse af indsatsbehovet.

Indtil beslutningerne om en ny reguleringsmodel foreligger, kan fordelingen mellem spildevandsindsatser, CAP, markregulering og udtagningsindsats, der for de enkelte oplande er angivet i bilag 1, anvendes til planlægningsarbejdet i kommuner, forsyningsselskaber og de lokale treparter.

Fordelingen mellem markregulering og udtagningsindsats er foreløbigt indregnet som en teknisk forudsatte effekt af markregulering med en kvælstofeffekt på ca. 7.900 ton N, som er den tekniske forudsatte effekt af markreguleringen ned til braklægningspunktet. Dette medfører, at der er oplande, hvor markreguleringen løfter indsatsbehovet. De lokale treparter skal dog fortsat igangsætte omlægningsplaner i disse oplande, hvor udtagning er hovedmotoren.

I 2025 har de lokale treparter haft til opgave at planlægge for, hvordan det samlede indsatsbehov fra forslag til vandområdeplanerne 2021-2027 kan løftes med udtagning. Fra 2026 og frem er det de lokale treparter opgave at følge og understøtte realisering af omlægningsplanerne og sikre at omlægningsplanerne løbende opdateres, samt at arbejde for at understøtte lokal forankring og inddragelse i arbejdet med arealomlægning.

Økonomi

Der kan søges om tilskud til gennemførelse af de konkrete indsatser. Der kan læses mere om tilskudsordningerne, herunder procedurer, krav og kriterier for tilskud på Styrelsens for Grøn Arealomlægning og Vandmiljøs tilskudsguide eller på styrelsens hjemmeside www.vandprojekter.dk. Se også kapitel 6. Med hensyn til etablering af kvælstofvådområder og gennemførelse af lavbundsprojekter sker dette som det klare udgangspunkt efter aftale med lodsejer, herunder aftale om salg eller tilskud til fastholdelse af vådområde. I tilfælde af ekspropriation gælder de almindelige ekspropriationsretlige regler, herunder regler om erstatning.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Der henvises til kapitel 5 om de generelle principper for, hvornår en indsats skal være operationel.

4.2.4 Konkrete indsatser for spildevand

4.2.4.1 Spildevandsindsatser til vandløb

Regnbetingede overløb

Regnbetingede overløb er en kort benævnelse for regnbetingede udledninger fra fælleskloakkers overløb.

Formål med indsatsen og generelle forhold vedrørende gennemførelse

De konkrete indsatser over for regnbetingede overløb fremgår af indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4. Indsatsen skal gennemføres, fordi udledningerne er årsag eller medvirkende årsag til manglende målopfyldeelse i nedstrømsliggende vandløb. Indsatsen består derfor i at reducere spildevandsbelastningen fra regnbetingede overløb i et omfang, der sikrer, at udledningerne ikke er årsag til, at vandområdernes miljømål ikke kan opfyldes, jf. de fastlagte konkrete miljømål i miljømålsbekendtgørelsen.

I indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4, er angivet de vandløbsforekomster, som indsatsen over for regnbetingede overløb skal føre til opfyldelse af miljømål i. En del af disse indsatser er videreført fra anden vandplanperiode, da de ikke er afsluttet. I MiljøGIS tilknyttet vandområdeplanerne kan desuden ses en vejledende udpegning af regnbetingede overløb med udløb til de pågældende vandløb. Der skal ikke nødvendigvis gennemføres en indsats på alle de regnbetingede overløb, der er vist i MiljøGIS. Kommunerne skal ud fra deres detailviden om overløbene foretage en vurdering af, hvilke overløb der skal gennemføres en indsats over for, samt hvilke konkrete løsninger der skal gennemføres for at sikre opfyldelse af miljømål i de i bekendtgørelsen angivne nedstrømsliggende vandløbsstrækninger.

Foranstaltninger over for regnbetingede overløb realiseres via kommunernes spildevandsplaner og regler fastsat i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. er tilsynsmyndighed over for spildevandsselskabernes regnbetingede overløb. Det er Miljøstyrelsens forventning, at kommunerne og spildevandsselskaberne i fælles forståelse udarbejder spildevandsplanens projekter over for regnbetingede overløb, hvor der i bekendtgørelsen er fastlagt indsatser, og at spildevandsselskaberne gennemfører spildevandsplanens projekter.

Alle fastlagte indsatser overfor regnbetingede overløb til vandforekomster, som fremgår af bekendtgørelsen, skal gennemføres. Denne forpligtelse kan dog i særlige tilfælde fraviges, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

Konkrete tiltag

Regnbetingede overløb

Indsatsen overfor regnbetingede overløb fra fælleskloakerede områder kan gennemføres f.eks. ved at etablere bassin, udbygge eksisterende bassin, afkoble regnvand, rense overløbsvandet eller ved at separatkloakere.

Ved gennemførelsen af en indsats over for regnbetingede overløb kan der generelt tages udgangspunkt i virkemiddelkataloget til brug for indsatsprogrammerne, hvor der findes en beskrivelse af forudsætninger, effekter samt et omkostningsestimat for etablering af bassin. Virkemiddelkataloget kan findes på Miljøstyrelsens hjemmeside. I katalogets tabel 5 er angivet vejledende retningslinjer for etablering af bassiner til reduktion af spildevandsoverløb. Der kan være lokale forhold, der nødvendiggør andre dimensioneringer end dem, der er angivet i virkemiddelkataloget. Der kan, som nævnt, også anvendes andre virkemidler, der opnår samme reduktion, fx separering af fælleskloakker

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Det fremgår af § 4 i indsatsbekendtgørelsen, at indsatsprogrammernes foranstaltninger fastlagt i bilag 1-4 skal være operationelle senest 3 år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal sikre, at de fastlagte miljømål nås. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført 3 år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. I den forbindelse vil det præcise tidspunkt for igangsættelsen afhænge af bl.a. karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkret fastlagte frist for opfyldelse af miljømål for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og at indsatsprogrammernes foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske.

Hvis kommunen vælger at anvende separatkloakering som virkemiddel over for et regnbetinget overløb, betragter Miljøstyrelsen indsatsen som gennemført, når alle oplandets ejendomme er blevet meddelt påbud om tilslutning til den separate hovedkloak. Når kommunen har meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, er der umiddelbart truffet de nødvendige retlige skridt til gennemførelsen af indsatsen. For øvrige løsninger betragtes indsatsen som gennemført, når tiltaget er realiseret.

Der henvises i øvrigt til denne vejlednings kapitel 5.

Økonomi

Indsatser, der gennemføres ved installation eller udvidelse af bassin, betales af spildevandsforsynings-selskabet. Indsatser, der gennemføres via separatkloakering, betales af spildevandsforsyningsselskabet, mens grundejerne betaler for separering og tilslutning af ejendommenes afløb. De økonomiske udgifter afholdes således i overensstemmelse med de gældende regler på området.

Ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse

Spredt bebyggelse omfatter udledninger fra ejendomme med en samlet spildevandsbelastning på under 30 PE (personækvivalenter).

Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

De konkrete indsatser over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse fremgår af indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4. I bilagene er på kort angivet de rensklasseoplande i spredt bebyggelse, hvor der skal gennemføres forbedret spildevandsrensning på ukloakerede ejendomme. Indsatsen gennemføres, hvor udledninger fra enkelte ejendomme er årsag eller medvirkende årsag til manglende opfyldelse af miljømål i nedstrømsliggende vandløb. Indsatsen skal dermed sikre, at spildevandsbelastningen fra ejendomme i oplande til disse vandløb reduceres i et omfang, der sikrer, at udledningerne ikke er årsag til, at vandområdernes miljømål ikke kan opfyldes, jf. de fastlagte konkrete miljømål i miljømålsbekendtgørelsen.

Indsatsbekendtgørelsens indsats over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse er på oplandsniveau - rensklasseoplandsniveau. Indsatsen kommer på ejendomsniveau ved kommunernes inddragelse af indsatsbekendtgørelsens rensklasseoplande i spildevandsplanen.

Det er kommunerne, der på baggrund af bestemmelserne i kapitel 13 i spildevandsbekendtgørelsen, afgør, hvilke ejendomme der skal forbedre spildevandsrensningen. Miljøstyrelsens oplysninger om antal ejendomme, der skal forbedre spildevandsrensningen, bygger på oplysninger fra BBR og kommuner, og er styrelsens bedste bud på, hvor mange ejendomme der skal forbedre rensningen.

Indsatser over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse består i tredje planperiode hovedsagelig af udestående indsatser fra de daværende amters regionplaner, der er videreført fra anden planperiode. Regionplanernes indsats omfattede ca. 102.000 ejendomme, og ved offentliggørelse af de første vandplaner i 2011 udestod indsatser over for i alt ca. 39.210 ejendomme. Der er i vandområdeplanerne fastlagt indsatser over for yderligere ca. 3.000 ejendomme, hvoraf indsatser over for ca. 600 af disse ejendomme er fastlagt i tredje planperiode. På MiljøGIS tilknyttet vandområdeplanerne er der information om, hvilken plan rens-klasseoplandet første gang blev fastlagt i.

Foranstaltninger over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse skal realiseres via kommunernes spildevandsplaner og efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser.

De afgrænsninger af rensklasseoplande, der fremgår af bekendtgørelsen, er vejledende, og det er kommunerne, der efter en konkret vurdering af den enkelte udledning afgør, om en ejendom skal meddeles påbud om forbedret spildevandsrensning, jf. miljøbeskyttelseslovens §30 og spildevandsbekendtgørelsens § 35, stk. 1.

Alle fastlagte indsatser – rensklasseoplande over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse, som fremgår af bekendtgørelsen – skal gennemføres. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra denne forpligtelse, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

Rensklasser

I de angivne rensklasseoplande skal spildevandsudledninger fra ukloakerede ejendomme opfylde de renskrav, der fremgår af bekendtgørelsen. Renskravene tager udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledning nr.

5, 1999 vedrørende spildevandstilladelser m.v., hvor følgende 4 renseklasser, er angivet: O: Reduktion af organisk stof, OP: Reduktion af organisk stof og reduktion af total fosfor, SO: Skærpet krav til reduktion af organisk stof og nitrifikation, SOP: Skærpet krav til reduktion af organisk stof samt nitrifikation og reduktion af total fosfor. Reduktionskravene til de enkelte renseklasser fremgår af spildevandsbekendtgørelsens bilag 3.

De renseklasseoplande, der blev fastlagt i regionplanerne, er som udgangspunkt fastholdt. Den supplerende indsats er fastsat af hensyn til vandløb, og der er som udgangspunkt anvendt renseklasse SO.

Antal ejendomme

For indsatser videreført fra anden planperiode er der i indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4 på kommuneniveau angivet, hvor mange ejendomme der som minimum skal meddeles påbud om forbedret spildevandsrensning eller tilslutning til spildevandsselskabets kloak per år. Opgørelsen tager udgangspunkt i, at disse kommuner som minimum skal meddele mindst 5 påbud om forbedret spildevandsrensning eller tilslutning til kloak per 1.000 indbyggere i kommunen per år.

Forudsætning for meddelelse af påbud

Det er en generel forudsætning for, at der kan meddeles påbud, at udledningen bidrager til forurening af et nedstrømsliggende målsat vandområde, der er forurenet af spildevand i et omfang, der gør, at det fastlagte konkrete miljømål for vandområdet ikke er opfyldt. Derudover er det en generel forudsætning for, at der kan meddeles påbud, at den eksisterende udledning ikke opfylder kravene til områdets renseklasse.

Ved meddelelse af påbud om forbedret spildevandsrensning til en ukloakeret ejendom skal kommunen således have fastlagt, at ejendommen udleder til det pågældende vandområdesystem, samt at udledningen bidrager til forurening af et nedstrømsliggende vandområde, hvor miljømålet ikke er opfyldt, jf. spildevandsbekendtgørelsen § 35, stk. 1. Det vil sige, at der kan være ukloakerede ejendomme beliggende udenfor renseklasseoplandenes afgrænsning, der skal meddeles påbud om forbedret spildevandsrensning. Omvendt kan der være ukloakerede ejendomme beliggende indenfor renseklasseoplandenes afgrænsning, der ikke skal meddeles et påbud om forbedret spildevandsrensning.

Af vejledningen til spildevandsbekendtgørelsen fremgår det, hvordan kommunen skal håndtere spildevandsindsatsen overfor ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse. Bl.a. nedenstående forhold kan udledes af vejledningen om meddelelse af påbud.

Ejendommens udledning skal bidrage til forurening af et nedstrømsliggende vandområde. Det er underordnet, om det er det vandområde, der umiddelbart er modtager af spildevandet, eller et nedstrøms beliggende vandområde, der i sidste ende bliver modtager af spildevandet. Der kan eksempelvis være tale om umiddelbar udledning til et vandløb, der opfylder målsætningen, men hvor en længere nedstrømsliggende vandløbsstrækning er forureningspåvirket, og hvor målsætningen ikke er opfyldt.

Det er ikke afgørende for meddelelse af påbud, om den enkelte ejendoms bidrag til forureningen af det omhandlende vandområde er stort eller lille.

Modtageren af påbuddet kan ikke stille krav om, at ejendommens bidrag til forurening er dokumenteret gennem konkrete målinger eller analyser.

Konkrete tiltag

Ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse

Kommunerne kan vælge, at indsatserne skal gennemføres via decentrale renseløsninger på de enkelte ejendomme eller ved kloakering og afskæring af spildevand fra området. I virkemiddelkataloget til brug for indsatsprogrammer findes en beskrivelse af forudsætninger, effekter samt et omkostningsestimat for decentrale renseløsninger.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Det fremgår af § 4 i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, at indsatsprogrammernes foranstaltninger skal være operationelle senest 3 år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal sikre, at de fastlagte miljømål opfyldes. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført 3 år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. I den forbindelse vil det præcise tidspunkt for igangsættelsen bl.a. afhænge af karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkrete fastlagte frist for opfyldelse af miljømål for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene opfyldes som planlagt, og indsatsprogrammets foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske.

En konkret indsats over for ukloakerede ejendomme i spredt bebyggelse betragtes gennemført, når alle berørte grundejere inden for det pågældende renselasseopland er meddelt påbud om forbedret spildevandsrensning eller tilslutning til kloak. Når kommunen har meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, er der umiddelbart truffet de nødvendige retlige skridt til gennemførelsen af indsatsen. Kommunerne kan dog give en rimelig frist for at opfylde påbud.

Der henvises i øvrigt til denne vejlednings kapitel 5.

Økonomi

Indsatser, der gennemføres via forbedret spildevandsrensning på decentrale anlæg, betales af grundejeren. Påbud om forbedret spildevandsrensning efter miljøbeskyttelseslovens § 30 skal følges af et tilbud om kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet, jf. betalings-lovens § 7 a. For medlemmer af spildevandsforsyningsselskabet anlægger og driver spildevandsforsyningsselskabet et decentralt renselanlæg, der opfylder kommunens påbud, mod at grundejeren betaler tilslutningsbidrag. Indsatser, der gennemføres via kloakering, betales af spildevandsforsyningsselskabet, mens grundejerne betaler tilslutningsbidrag og for tilslutning af ejendommens afløb.

Øvrige forhold

Opfyldelse af vandområdets miljømål

Regionplanernes renselasseoplande er fastholdt i bekendtgørelsen, også i de tilfælde, hvor miljømålet er opfyldt i det tilhørende vandområde. Miljøstyrelsen vurderer, at der ikke er hjemmel til at meddele nye påbud om forbedret spildevandsrensning, når vandområdets miljømål er opfyldt, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 3. Det er dog Miljøstyrelsens generelle vurdering, at kommunerne kan

håndhæve påbud, hvor vandområdets miljømål er opfyldt, hvis påbuddet blev meddelt, da vandområdets miljømål ikke var opfyldt.

Ukendt tilstand i vandområdet

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er hjemmel til at meddele påbud om forbedret spildevandsrensning til ejendomme, hvis udledningen alene påvirker et vandløbsvandområde med ukendt tilstand, jf. § 35, stk. 1, nr. 3, i spildevandsbekendtgørelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at der kan være hjemmel til at meddele påbud om forbedret spildevandsrensning til ejendomme med udledning til et vandløbsvandområde med ukendt tilstand, hvis udledningen påvirker et nedstrømsliggende vandområde, der er spildevandspåvirket, og hvor miljømålet ikke er opfyldt.

Øvrige forhold vedrørende konkrete spildevandsindsatser

Blødbundsvandløb

Spildevandsindsatserne er fastlagt for at opnå god tilstand i en række vandløb, hvor miljømålet ikke er opfyldt. Tidligere har amterne og Naturstyrelsen (nu Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø) lagt til grund, at der var opnået god tilstand i blødbundsvandløb, når tilstanden svarer til faunaklasse 4 i Dansk Vandløbsfauna Indeks (DVFI). I overensstemmelse hermed var miljøtilstanden og miljømålet for de pågældende vandløb angivet med faunaklasse.

Forud for udarbejdelsen af basisanalysen for vandområdeplan 2015-2021 blev det på baggrund af en fornyet faglig vurdering besluttet, at tilstanden i blødbundsvandløb ikke kunne vurderes med udgangspunkt i det eksisterende DVFI. Som en konsekvens heraf er det detaljerede mål for blødbundsvandløb i form af faunaklasse bortfaldet. Det samlede miljømål for blødbundsvandløb er fortsat ”god økologisk tilstand”.

Kommunen skal være opmærksom på, at der på nuværende tidspunkt ikke er hjemmel til at meddele påbud om forbedret spildevandsrensning i de tilfælde, hvor indsatsen alene begrundes i forbedring af tilstanden i et blødbundsvandløb.

4.2.4.2 Spildevandsindsatser til søer

Renseanlæg

Med renseanlæg menes renseanlæg med godkendt kapacitet på 30 PE (personækvivalenter) og derover.

Formål med indsatsen og generelle forhold vedrørende gennemførelse

De konkrete indsatser over for renseanlæg fremgår af indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4. Indsatsen skal gennemføres, fordi fosfor i udledningerne er årsag eller medvirkende årsag til manglende målopfyldelse i den angivne sø. Indsatsen består derfor i at reducere udledningen af fosfor fra renseanlæg, så udledningerne ikke er årsag til, at vandområdernes miljømål ikke kan opfyldes, jf. de fastlagte konkrete miljømål i miljømålsbekendtgørelsen.

I indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4, er angivet de søer, som indsatsen skal gennemføres af hensyn til for at bidrage til opfyldelse af miljømål i, og de renseanlæg indsatsen skal gennemføres over for. Renseanlæg og søer kan også ses på MiljøGIS til vandområdeplanerne.

Foranstaltninger over for renseanlæg realiseres via kommunernes spildevandsplaner og regler fastsat i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Miljøstyrelsen er tilsynsmyndighed over for spildevandsselskabernes renseanlæg. Det er Miljøstyrelsens forventning, at kommunerne og spildevandsselskaberne i fælles forståelse udarbejder spildevandsplanens projekter over for renseanlæg, hvor der i bekendtgørelsen er fastlagt indsatser, og at spildevandsselskaberne gennemfører spildevandsplanens projekter.

Alle fastlagte indsatser over for renseanlæg, som fremgår af bekendtgørelsen, skal gennemføres. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra denne forpligtelse, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

Konkrete tiltag

Renseanlæg

Indsatsen over for renseanlæg gennemføres ved at total-fosfor i udledningen renses ned til 0,1 mg total-fosfor/l. Rensekravet kontrolleres overholdt ved anvendelse af tilstandskontrol iht. DS 2399.

Der er metodefrihed ift. anvendelse af renseteknologier for at opnå renskravet.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Det fremgår af § 4 i indsatsbekendtgørelsen, at indsatsprogrammernes foranstaltninger fastlagt i bilag 1-4 skal være operationelle senest 3 år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal sikre, at de fastlagte miljømål opfyldes. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført 3 år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. I den forbindelse vil det præcise tidspunkt for igangsættelsen afhænge af bl.a. karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkret fastlagte frist for opfyldelse af miljømål for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og indsatsprogrammernes foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske.

Indsatsen betragtes som gennemført, når tiltaget er realiseret.

Der henvises i øvrigt til denne vejlednings kapitel 5.

Økonomi

Indsatsen betales af spildevandsforsyningsselskabet. De økonomiske udgifter afholdes således i overensstemmelse med de gældende regler på området.

Regnbetingede overløb

Regnbetingede overløb er en kort benævnelse for regnbetingede udledninger fra fælleskloakkers overløb.

Formål med indsatsen og generelle forhold vedrørende gennemførelse

De konkrete indsatser over for regnbetingede overløb fremgår af indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4. Indsatsen skal gennemføres, fordi fosfor i udledningerne er årsag eller medvirkende årsag til manglende mål-opfyldelse i den angivne sø. Indsatsen består derfor i at reducere udledningen af fosfor fra regnbetingede overløb mest muligt, så udledningerne ikke er årsag til, at vandområdernes miljømål ikke kan opfyldes, jf. de fastlagte konkrete miljømål i miljømålsbekendtgørelsen.

I indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4, er angivet de søer, som indsatsen overfor regnbetingede overløb skal bidrage til opfyldelse af miljømål i. I MiljøGIS tilknyttet vandområdeplanerne kan regnbetingede overløb knyttet til de pågældende søer ses.

Foranstaltninger over for regnbetingede overløb realiseres via kommunernes spildevandsplaner og regler fastsat i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Miljøstyrelsen er tilsynsmyndighed over for spildevandsselskabernes regnbetingede overløb. Det er Miljøstyrelsens forventning, at kommunerne og spildevandsselskaberne i fælles forståelse udarbejder spildevandsplanens projekter over for regnbetingede overløb, hvor der i bekendtgørelsen er fastlagt indsatser, og at spildevandsselskaberne gennemfører spildevandsplanens projekter.

Alle fastlagte indsatser over for regnbetingede overløb, som fremgår af bekendtgørelsen, skal gennemføres. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra denne forpligtelse, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

Konkrete tiltag

Regnbetingede overløb

Indsatsen over for regnbetingede overløb fra fælleskloakerede områder kan gennemføres f.eks. ved at etablere bassin, udbygge eksisterende bassin, afkoble regnvand eller ved at separatkloakere.

Ved gennemførelsen af en indsats over for regnbetingede overløb kan der generelt tages udgangspunkt i virkemiddelkataloget til brug for indsatsprogrammerne, hvor der findes en beskrivelse af forudsætninger, effekter samt et omkostningsestimat for etablering af bassin. I katalogets tabel 5 er angivet vejledende retningslinjer for etablering af bassiner til reduktion af spildevandsoverløb. Der kan være lokale forhold, der nødvendiggør andre dimensioneringer end dem, der er angivet i virkemiddelkataloget. Der kan, som nævnt, også anvendes andre virkemidler, der opnår samme reduktion, fx separering af fælleskloaker. Virkemiddelkataloget ligger på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Det fremgår af § 4 i indsatsbekendtgørelsen, at indsatsprogrammernes foranstaltninger fastlagt i bilag 1-4 skal være operationelle senest 3 år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal sikre, at de fastlagte miljømål opfyldes. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført 3 år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. I den forbindelse vil det præcise tidspunkt for igangsættelsen afhænge af bl.a. karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkrete fastlagte frist for opfyldelse af miljømål for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og indsatsprogrammernes foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske.

Hvis kommunen vælger at anvende separatkloakering som virkemiddel over for et regnbetinget overløb, betragter Miljøstyrelsen indsatsen som gennemført, når alle oplandets ejendomme er blevet meddelt påbud om tilslutning til de separate hovedkloakker. Når kommunen har meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, er der umiddelbart truffet de nødvendige retlige skridt til gennemførelsen af indsatsen. For øvrige løsninger betragtes indsatsen som gennemført, når tiltaget er realiseret.

Der henvises i øvrigt til denne vejlednings kapitel 5.

Økonomi

Indsatser, der gennemføres ved installation eller udvidelse af bassin, betales af spildevands- forsynings-selskabet. Indsatser, der gennemføres via separatkloakering, betales af spildevandsforsyningsselskabet, mens grundejerne betaler for separering og tilslutning af ejendom- menes afløb. De økonomiske udgifter afholdes således i overensstemmelse med de gældende regler på området.

4.2.4.3 Spildevandsindsatser til kystvande

Renseanlæg

Med renseanlæg menes renseanlæg med godkendt kapacitet over 30 PE (personækvivalenter).

Formål med indsatsen og generelle forhold vedrørende gennemførelse

De konkrete indsatser over for renseanlæg fremgår af indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4. Indsatsen skal gennemføres, fordi kvælstof og/eller fosfor i udledningerne er årsag eller medvirkende årsag til manglende målopfyldelse i det angivne kystvand. Indsatsen består derfor i at reducere udledningen af kvælstof og/eller fosfor fra renseanlæg, så udledningerne ikke er årsag til, at vandområdernes miljømål ikke kan opfyldes, jf. de fastlagte konkrete miljømål i miljømålsbekendtgørelsen.

I indsatsbekendtgørelsen, bilag 1-4, er angivet de kystvande som indsatsen skal gennemføres af hensyn til for at bidrage til opfyldelse af miljømål i, og de renseanlæg indsatsen skal gennemføres over for.

Foranstaltninger over for renseanlæg realiseres via regler fastsat i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Miljøstyrelsen er tilsynsmyndighed over for spildevandsselskabernes renseanlæg. Det er Miljøstyrelsens forventning, at kommunerne og spildevandsselskaberne i fælles forståelse udarbejder projekterne over for renseanlæg, hvor der i bekendtgørelsen er fastlagt indsatser, og at spildevandsselskaberne gennemfører projekterne. Dette kan eventuelt ske parallelt med, at kommunerne opdaterer de nødvendige spildevandsplaner og udledningstilladelser.

Alle fastlagte indsatser over for renseanlæg, som fremgår af bekendtgørelsen, skal gennemføres. Der kan dog i særlige tilfælde fraviges fra denne forpligtelse, jf. §§ 4-7 i bekendtgørelsen. De nærmere vilkår og omstændigheder er beskrevet i denne vejlednings kapitel 5-7.

Konkrete tiltag

Renseanlæg

Indsatsen over for renseanlæg gennemføres ved at total-kvælstof og/eller total-fosfor i udledningen renses ned til hhv. 3,5 mg total-kvælstof/l og/eller 0,1 mg total-fosfor/l. Rensekravet kontrolleres overholdt ved, at den vandføringsvægtede middelværdi af koncentrationen for det pågældende stof i kontrolperioden skal være lig med eller mindre end renskravet, dvs. 3,5 mg total-kvælstof/l og/eller 0,1 mg total-fosfor/l. Den vandføringsvægtede middelværdi findes ved at dividere den samlede målte udledte mængde af det pågældende stof i kontrolperioden med den samlede målte udledte vandmængde i kontrolperioden. Statistisk afløbskontrol iht. DS 2399 finder ikke anvendelse i denne indsats.

Der er metodefrihed ift. anvendelse af renseteknologier for at opnå renskravet.

Tidsfrister for gennemførelse af indsatsen

Det fremgår af § 4 i indsatsbekendtgørelsen, at indsatsprogrammernes foranstaltninger fastlagt i bilag 1-4 skal være operationelle senest 3 år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal sikre, at de fastlagte miljømål opfyldes. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført 3 år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. I den forbindelse vil det præcise tidspunkt for igangsættelsen afhænge af bl.a. karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkret fastlagte frist for opfyldelse af miljømål for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og indsatsprogrammernes foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske.

Indsatsen betragtes som gennemført, når tiltaget er realiseret.

Der henvises i øvrigt til denne vejlednings kapitel 5.

Økonomi

Indsatsen betales af spildevandsforsyningsselskabet. De økonomiske udgifter afholdes således i overensstemmelse med de gældende regler på området.

4.3 Indsatser overfor miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder

4.3.1 Formål med indsatsen og generelle forhold omkring gennemførelse

Formålet med de i bekendtgørelse om indsatsprogrammer fastlagte generelle og konkrete indsatser er at forebygge forringelse af og forbedre tilstanden for miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområderne og dermed bidrage til opfyldelse af miljømålene for overfladevandområderne.

Et overfladevandområdes kemiske tilstand vurderes og klassificeres på baggrund af forekomsten (koncentrationen) af miljøfarlige forurenende stoffer, som der er fastsat miljøkvalitetskrav for i direktiv om miljøkvalitetskrav. Forekomsten (koncentrationen) af miljøfarlige forurenende stoffer, som der alene er nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav for, indgår i klassificeringen af vandområders økologiske tilstand.

Et miljøkvalitetskrav er den koncentration af et bestemt stof i vand, sediment eller biota (muslinger og fisk), som ikke må overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet. Miljøkvalitetskrav er fastsat i tabel 3 (nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav for vand), tabel 4 (nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav for sediment og biota) og tabel 5 (EU-fastsatte miljøkvalitetskrav) i bilag 2 til bekendt-

gørelse om fastlæggelse af miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand.

Der er i direktiv om miljøkvalitetskrav fastsat miljøkvalitetskrav for de prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer. Prioriterede stoffer er stoffer, der på EU-niveau vurderes at udgøre en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet. Der er i Danmark fastsat miljøkvalitetskrav for nationalt specifikke stoffer - miljøfarlige forurenende stoffer, som Miljøstyrelsen har vurderet, udledes eller vil blive udledt i betydende mængder til et eller flere danske målsatte overfladevandområder.

NOVANA, det Nationale Overvågningsprogram for Vand og Natur, indeholder delprogrammet ”Miljøfarlige Forurenende stoffer i Overfladevandområder og Punktkilder”. I programmet bliver bl.a. koncentrationer af miljøfarlige forurenende stoffer målt i visse målsatte vandløb, søer og kystvande. Analysedata herfra anvendes ved de tilstandsvurderinger, der gengives i vandområdeplanerne.

I vurderingen og klassificering af den kemiske og økologiske tilstand for miljøfarlige forurenende stoffer bliver målte eller – for enkelte metaller modelbaserede estimerede - koncentrationer sammenholdt med miljøkvalitetskravene. Miljøstyrelsen betragter modellerede stofkoncentrationer som vejledende. Modelerede resultater er valideret med henblik på klassificering af tilstand.

I de vandområder, hvor et eller flere miljøfarlige stoffer overskrider de fastsatte miljøkvalitetskrav, er den økologiske og/eller kemiske tilstand vurderet som værende ikke-god.

I MiljøGIS for vandområdeplanerne kan ses, hvilke overfladevandområder der er i henholdsvis god, ikke-god og ukendt tilstand for visse miljøfarlige forurenende stoffer. At et vandområde er i ukendt tilstand betyder, at der enten ikke foreligger overvågningsdata eller modellerede koncentrationsestimer for minimum et stof i vandområdet, eller at de eksisterende data ikke har været tilstrækkelige til, at det har været muligt at gennemføre en vurdering efter de gældende retningslinjer.

Generelle indsatser (foranstaltninger)

Bilag 5 og 6 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer fastlægger grundlæggende og supplerende foranstaltninger i form af generelle regler, der både i sig selv og som følge af reglernes krav til konkrete afgørelser bidrager til at forebygge forringelse og forbedre tilstanden i vandforekomsterne og derigennem sikre opfyldelse og fastholdelse af forekomsternes miljømål.

Jordforureningsloven er en generel supplerende indsats, listet i bilag 6 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer. Loven indeholder bestemmelser, der bidrager til forebyggelse af forringelse af vandforekomster, og bestemmelser, der hjemler indsatser til forbedring af forekomsterne. I forbindelse med indsatsen over for miljøfarlige forurenende stoffer skal regionerne ifølge jordforureningsloven fastlægge de jordforureninger, der kan true vandløb, søer, kystvande og internationale naturbeskyttelsesområder (Natura 2000-områder). Derfor har regionerne i perioden 2014-2018 gennemført en risikoscreening blandt ca. 36.000 kortlagte jordforureninger med henblik på at identificere den potentielle risiko, som disse forureninger kan udgøre for målsat overfladevand og internationale naturbeskyttelsesområder. Den videre indsats i vandområdeplanerne igangsættes i tredje planperiode, og regionernes screeningsundersøgelser mv. rettes mod opfyldelse af miljømålene i denne periode. Hertil kommer, at der i 2021 blev afsat særlig finansiering til undersøgelse og oprensning af identificerede generationsforureninger. Oprensningen af

generationsforureninger bidrager til, at Danmark kan opfylde sine forpligtelser efter vandrammedirektivet for de generationsforureninger, der udgør en risiko for overfladevand.

Bekendtgørelsen om indsatsprogrammer fastlægger i § 8 en generel foranstaltning i form af bestemmelser, der sikrer forebyggelse af forringelse af vandforekomsterne, herunder overfladevandområdernes tilstand og mulige opfyldelse af miljømål for miljøfarlige forurenende stoffer. Se vejledningens kapitel 8 om indholdet og rækkevidden af bestemmelserne i § 8. I bekendtgørelsens § 9 fastlægges endvidere en generel supplerende foranstaltning, der skal bidrage til forbedring af overfladevandområdernes tilstand for miljøfarlige forurenende stoffer. Foranstaltningen består i pligt for myndigheder til at gennemføre opsporing af kilder til forurening af overfladevandområder i visse situationer. Se vejledningens kapitel 9 om indholdet og rækkevidden af bestemmelserne i § 9.

Konkrete indsatser

I bilag 1-4 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer er fastlagt en sammenhængende todelt indsats. Miljøstyrelsen er ansvarlig for at gennemføre første del af indsatsen, der skal danne grundlag for anden del af indsatsen, hvor kommunerne i visse udpegede overfladevandområder skal foretage en kildeopsporing.

De overfladevandområder og de miljøfarlige forurenede stoffer, der skal opspores kilder til, er identificeret blandt de ferskvandsområder (vandløb og søer), hvor der er målt overskridelse af miljøkvalitetskravet for et eller flere miljøfarlige forurenende stoffer. Der er fastlagt en indsats for at opspore lokale kilder til forureningen, hvis overskridelsen med det miljøfarlige stof ikke forekommer generelt i de ferske vandområderne (under 2/3 af vandområderne på landsplan) og derfor kan forventes at skyldes kilder, der skal findes lokalt. Kildeopsporing i marine områder afventer yderligere udviklingsprojekter i Miljøstyrelsen.

Indsatserne for at opspore lokale kilder skal alene gennemføres for de stoffer og overfladevandområder, der er angivet i bilag 1-4 i indsatsbekendtgørelsen. Disse fremgår også af MiljøGIS og vandplandata.dk, hvor det er muligt at tilgå informationen for de pågældende vandområder og om for hvilket stof, miljøkvalitetskrav er overskredet, og hvilket eller hvilke stoffer indsatsen derfor skal rettes mod. Indsatserne skal gennemføres for at kortlægge de betydeligste lokale kilder til forekomsten af de konkrete miljøfarlige stoffer i de konkrete vandområder af den eller de kommuner, hvor vandområde og opland er beliggende.

Indsatserne er fastlagt, så kommunen eller kommunerne kan foretage opsporingen af kilder inden for kommunens eller kommunernes stedlige kompetence. Den eller de kommuner, der er ansvarlig for opsporing af lokale kilder til forekomst af de angivne miljøfarlige forurenede stoffer i de enkelte overfladevandområder fremgår bilag 1-4 til bekendtgørelse om indsatsprogrammer.

Miljøstyrelsens indsats

Miljøstyrelsen skal for de udpegede vandområder i 2025 gennemføre en kortlægning og analyse af kendte kilder, for hvilke der umiddelbart findes generelle eller specifikke tilgængelige data for indholdet af miljøfarlige forurenende stoffer. Analysedata vil bl.a. omfatte data fra PULS-databasen (renseanlæg og regnbetingede udledninger), fra PRTR (for visse større industrielle anlæg) og fra undersøgelser af jordforureninger. På grundlag heraf vurderes det, om forurening fra disse kilder alene kan forklare manglende målopfyldelse i de enkelte vandområder, eller om det må antages, at også andre specifikke lokale kilder kan have væsentlig betydning for den manglende målopfyldelse. Vurderes det, at forureningen også

stammer fra sådanne specifikke lokale kilder, skal kommunerne fortsætte opsporingen af mulige lokale kilder til den konstaterede forurening.

Kommunernes indsatser

Kommunernes kildeopsporing skal gennemføres i fortsættelse af Miljøstyrelsens ovenfor nævnte kortlægning og analyse for de vandområder, hvor Miljøstyrelsens kortlægning af kendte kilder ikke har kunnet forklare den manglende målopfyldelse. Kommunerne skal ud fra deres viden om udledninger, herunder fra både punkt- og diffuse kilder samt kendskab til oplandene til de udpegede overfladevandområder vurdere, hvilke specifikke lokale kilder, der er til forekomsten af det konkrete stof i vandområdet. Til hjælp for gennemførelse af kildeopsporingsindsatsen har Miljøstyrelsen fået udarbejdet en teknisk vejledning om opsporing af kilder til forurening med miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder. Den tekniske vejledning kan fungere som en håndbog med beskrivelse af, hvordan opgaven kan tilgås, og af de enkelte elementer i opgaveløsningen, herunder anbefalinger til hvordan viden og data kan indsamles om stofferne og kilderne til stofferne. Den tekniske vejledning kan findes på styrelsens hjemmeside.

En kommunal indsats er gennemført, når der er gennemført en opsporing af mulige og relevante lokale kilder til det eller de angivne miljøfarlige forurenende stoffer i det eller de udpegede overfladevandområder. Kommunerne indsender resultaterne af opsporing af lokale kilder til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen udarbejder et format til brug for indberetning af resultaterne og sender det til de relevante kommuner sammen med en indkaldelse til et opstartsmøde, der afholdes inden kommunerne sætter deres opsporing af lokale kilder i gang.

Frister for gennemførelse af indsatserne

Miljøstyrelsen skal gennemføre kortlægning og analyse af data om miljøfarlige forurenende stoffer i typer af udledninger, der generelt er kendt som kilder til forurening af især ferske overfladevandområder i løbet af første-tredje kvartal 2025. Kommunernes opsporing af lokale kilder til miljøfarlige forurenende stoffer forventes gennemført i løbet af sidste kvartal i 2025 og i 2026. Resultaterne af det kommunale arbejde med at opspore de lokale kilder til forekomst af miljøfarlige forurenende stoffer indberettes til Miljøstyrelsen inden udgangen af 2026.

4.4 Indsatser for grundvandsforekomster

4.4.1.1 Formål med indsatsen

Formålet med indsatsprogrammerne for så vidt angår grundvand er at opnå god tilstand i grundvandsforekomsterne. En grundvandsforekomsts tilstand skal vurderes dels ud fra forekomstens kvantitative og kemiske tilstand og dels ud fra forekomstens påvirkning – kvantitativt og kemisk – af tilknyttet overfladevand og terrestriske økosystemer.

I bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter er der ikke fastlagt konkrete supplerende indsatser for grundvandsforekomster (hverken for så vidt angår kvantitativ tilstand eller kemisk tilstand). Foranstaltninger til opfyldelse af miljømål for grundvandsforekomster udgøres således af de dele af de grundlæggende og generelle supplerende foranstaltninger, jf. bekendtgørelsens bilag 5 og 6, der bidrager til beskyttelse af grundvandet.

Hertil kommer, at myndighederne i deres administration af sektorlovgivningen skal sikre, at en aktivitet ikke indebærer en forringelse af grundvandsforekomsters tilstand (hverken kemisk eller kvantitativ) eller forhindrer grundvandsforekomsterne i at opnå og fastholde de fastlagte konkrete miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Der henvises i den forbindelse til kapitel 8 om myndighedernes administration af sektorlovgivningen.

For øvrige tiltag, der har til formål at forbedre den kemiske og kvantitative tilstand i grundvandsforekomsterne i vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget, henvises til indsatsprogrammet, som fremgår af kapitel 7 i vandområdeplanerne 2021-2027 efter genbesøget.

5. Forpligtelse for myndigheder til at gennemføre indsatser

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens §§ 4 og 5:

§ 4. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen skal gennemføre de foranstaltninger, der inden for deres ressort er fastlagt i bilag 1-4, jf. dog stk. 3 og 4 og §§ 6 og 7. Enhver ny eller revideret foranstaltning skal være operationel inden for 3 år efter fastlæggelsen, jf. lovens § 19, stk. 3, jf. dog stk. 2 til denne bestemmelse.

Stk. 2. Foranstaltninger til begrænsning af forurening fra punktkilder, som skulle være gennemført i henhold til vandplanen for planperioden 2009-2015 eller indsatsprogrammer for planperioden 2015-2021, skal gennemføres senest den 22. december 2027 og med et minimum af foranstaltninger årligt som fastlagt i denne bekendtgørelses bilag 1-4, jf. punkt 5 i bilagene.

Stk. 3. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan med henblik på opfyldelse af de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, gennemføre andre foranstaltninger inden for deres ressort end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis disse andre foranstaltninger er dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive som de fastlagte foranstaltninger.

Stk. 4. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan gennemføre andre foranstaltninger inden for deres ressort end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, eller undlade at gennemføre sådanne fastlagte foranstaltninger, hvis pågældende styrelse vurderer, at behovet for foranstaltninger viser sig at være anderledes end forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne, herunder hvis det viser sig, at der, helt eller delvist, ikke er behov for at gennemføre foranstaltningerne.

Stk. 5. Ministeren for grøn trepart foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammer, som beslutninger foretaget efter stk. 3 og 4 måtte give anledning til og offentliggør disse.

§ 5. Kommunalbestyrelsen skal inden for kommunens geografiske område gennemføre de foranstaltninger, der inden for kommunernes ressort er fastlagt i bilag 1-4, jf. dog stk. 3 og 4 og §§ 6 og 7. Enhver ny eller revideret foranstaltning skal være operationel inden for 3 år efter fastlæggelsen, jf. lovens § 19, stk. 3, jf. dog stk. 2 til denne bestemmelse.

Stk. 2. Foranstaltninger til begrænsning af forurening fra punktkilder, som skulle være gennemført i henhold til vandplanen for planperioden 2009-2015 eller indsatsprogrammer for planperioden 2015-2021, skal være gennemført senest den 22. december 2027 og som minimum med et antal foranstaltninger årligt i perioden som fastsat i bilag 1-4, jf. punkt 5.

Stk. 3. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan inden for deres ressort med henblik på opfyldelse af de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering, herunder af muligheden for finansiering, træffe afgørelse om, at kommunen kan gennemføre andre foranstaltninger end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis disse andre foranstaltninger er dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive som de fastlagte foranstaltninger. Den pågældende styrelse kan ved afgørelsen fastsætte nærmere vilkår for ændringen.

Stk. 4. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan inden for deres ressort på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering, herunder af muligheden for finansiering, træffe afgørelse om, at kommunen kan gennemføre andre foranstaltninger end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, eller undlade at gennemføre sådanne fastlagte foranstaltninger, hvis den pågældende styrelse vurderer, at behovet for foranstaltninger er anderledes end forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne eller hvis det viser sig, at der, helt eller delvist, ikke er behov for at gennemføre foranstaltningerne. Den pågældende styrelse kan ved afgørelsen fastsætte nærmere vilkår for ændringen.

Stk. 5. Ministeren for grøn trepart foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammer, som afgørelser efter stk. 3 og 4 måtte give anledning til og offentliggør disse.

5.1 Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsens forpligtelser til at gennemføre foranstaltninger

Bekendtgørelsens § 4 fastlægger overordnet, hvilke konkrete foranstaltninger Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen skal gennemføre inden for pågældende styrelses ressort.

Foranstaltningerne skal være ”operationelle” senest tre år efter, at de er fastlagt. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført tre år efter, at de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. Det præcise tidspunkt for igangsættelsen vil bl.a. afhænge af karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkret fastlagte frist for målopfyldelse for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og indsatsprogrammets foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske. Det vil i praksis bero på en konkret vurdering, hvornår og hvordan foranstaltninger gennemføres, herunder ved inddragelse af eventuelle særlige lokale forhold eller særlige konkrete omstændigheder.

For at sikre et fagligt retvisende og omkostningseffektivt administrationsgrundlag for planlægningen fastsættes det i bestemmelsens stk. 3, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan gennemføre andre foranstaltninger inden for deres ressort end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis disse andre foranstaltninger er dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive som de fastlagte foranstaltninger.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er grundlag for at udskifte en fastlagt foranstaltning med et bestemt virkemiddel til en foranstaltning med et andet virkemiddel, jf. § 4, stk. 3. Det forudsættes, at der

foreligger dokumentation for miljøeffekt og omkostninger ved den foranstaltning, som ønskes gennemført i stedet for den i bekendtgørelsen fastlagte, og at det vurderes, at den pågældende foranstaltning har samme miljøeffekt for det konkrete vandområde som den i bekendtgørelsen fastlagte, ligesom foranstaltningen vurderes at være lige så omkostningseffektiv.

Det fremgår yderligere i stk. 4, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan gennemføre andre foranstaltninger inden for deres ressort end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, eller undlade at gennemføre sådanne fastlagte foranstaltninger, hvis pågældende styrelse vurderer, at behovet for foranstaltninger viser sig at være anderledes end forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der efter § 4, stk. 4, er grundlag for at fravige de fastlagte foranstaltninger i bilag 1-4, herunder omfanget af den nødvendige fravigelse. Det afgørende er, at en eventuel fravigelse er begrundet ud fra oplysninger om vandforekomsternes karakteristika, belastninger og indsatsbehov eller andre omstændigheder, som eventuelt måtte vise sig ikke at være som forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne. Et eksempel kan være, at det viser sig, at en vandforekomst, for hvilken der i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer er fastlagt en konkret foranstaltning, har god tilstand, og at der således ikke er behov for at gennemføre den pågældende foranstaltning, hvorfor der er grundlag for at fravige forpligtelsen til at gennemføre denne.

Det følger endelig af bestemmelsen, at ministeren for grøn trepart ved lejlighed foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammet, som beslutninger efter stk. 3 og 4 måtte give anledning til.

5.2 Kommunernes forpligtelse til at gennemføre foranstaltninger

Bekendtgørelsens § 5 fastlægger overordnet, hvilke konkrete foranstaltninger kommunerne skal gennemføre inden for deres ressort. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 4, der overordnet fastlægger, hvilke konkrete foranstaltninger Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen skal gennemføre inden for deres ressort.

Foranstaltningerne skal være ”operationelle” senest tre år efter, at de er fastlagt. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle indsatser skal være igangsat eller gennemført tre år efter, de er fastlagt. Foranstaltningerne skal dog være klar til at kunne igangsættes. Det præcise tidspunkt for igangsættelsen vil bl.a. afhænge af karakteren af den konkrete foranstaltning og den konkret fastlagte frist for målopfyldelse for det/de aktuelle vandområder, som foranstaltningen vedrører. Det afgørende er overordnet, at målene nås som planlagt, og indsatsprogrammets foranstaltninger skal igangsættes og gennemføres, så dette kan ske. Det vil i praksis bero på en konkret vurdering, hvornår og hvordan foranstaltninger gennemføres, herunder ved inddragelse af eventuelle særlige lokale forhold eller særlige konkrete omstændigheder.

For at sikre et fagligt retvisende og omkostningseffektivt administrationsgrundlag for planlægningen fastsættes det i bestemmelsens stk. 3, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen inden for deres ressort på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering, herunder af muligheden for finansiering, kan træffe afgørelse om, at kommunen kan gennemføre andre foranstaltninger end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis disse andre foranstaltninger er dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive som de fastlagte foranstaltninger.

Såfremt kommunen ønsker at ændre en foranstaltning, skal kommunen således rette henvendelse til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø eller Miljøstyrelsen, der efter konkret vurdering træffer afgørelse herom.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er grundlag for at udskifte en fastlagt foranstaltning med et bestemt virkemiddel til en foranstaltning med et andet virkemiddel, jf. § 5, stk. 3. Det forudsættes, at der foreligger dokumentation for miljøeffekt og omkostninger ved den foranstaltning, som ønskes gennemført i stedet for den i bekendtgørelsen fastlagte, og at det vurderes, at den pågældende foranstaltning har samme miljøeffekt for det konkrete vandområde som den i bekendtgørelsen fastlagte, ligesom foranstaltningen vurderes at være lige så omkostningseffektiv.

Det fremgår yderligere i stk. 4, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen inden for deres ressort på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering kan træffe afgørelse om, at kommunen kan gennemføre andre foranstaltninger end dem, der er fastlagt i bilag 1-4, eller undlade at gennemføre sådanne fastlagte foranstaltninger, hvis styrelsen vurderer, at behovet for foranstaltninger er anderledes end forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne.

Såfremt kommunen ønsker at fravige indsatsprogrammet efter § 5, stk. 4, skal kommunen således rette henvendelse til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø eller Miljøstyrelsen, der efter konkret vurdering træffer afgørelse herom.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der efter § 5, stk. 4, er grundlag for at fravige fra de fastlagte foranstaltninger i bilag 1-4, herunder omfanget af fravigelsen. Det afgørende er, at en eventuel ændring er begrundet ud fra oplysninger om vandforekomsternes karakteristika, belastninger og indsatsbehov eller andre omstændigheder, som eventuelt måtte vise sig ikke at være som forudsat ved fastlæggelsen af foranstaltningerne. Et eksempel kan være, at det viser sig, at en vandforekomst, for hvilken der i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer er fastlagt en konkret foranstaltning, har god tilstand, og at der således ikke er behov for at gennemføre den pågældende foranstaltning, hvorfor der er grundlag for at fravige forpligtelsen til at gennemføre denne. Ved henvendelse til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø eller Miljøstyrelsen er det nødvendigt, at grundlaget for en anmodning efter stk. 3 eller 4 så vidt muligt er udtømmende dokumenteret.

Det følger endelig af bestemmelsen, at ministeren for grøn trepart ved lejlighed foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammet, som beslutninger efter stk. 3 og 4 måtte give anledning til.

6. Tilskud til at gennemføre indsatser

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens § 6:

§ 6. Myndigheder kan til gennemførelse af omkostningseffektive foranstaltninger fastlagt i bilag 1-4 ansøge om tilskud fra staten efter gældende regler herom.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan opnå tilsagn om tilskud til at gennemføre en restaurering af en vandløbsforekomst eller en sø med henblik på målopfyldelse for det pågældende overfladevandområde, fordi restaureringen vurderes ikke at have den nødvendige forbedrende effekt for det pågældende overfladevandområde, eller fordi de økonomiske omkostninger forbundet med restaureringen vurderes

ikke at stå i rimeligt forhold til dens effekt, og restaureringen vurderes ikke at kunne gennemføres på en mere omkostningseffektiv måde, kan kommunalbestyrelsen ved samtidig meddelelse til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø undlade at gennemføre restaureringen. Det samme gælder, hvis restaureringen er videreført fra planperioden 2009-2015 til planperioden 2015-2021 eller fra planperioden 2015-2021 til planperioden 2021-2027, og kommunalbestyrelsen af de nævnte grunde ikke i planperioden 2009-2015 eller planperioden 2015-2021 har kunnet opnå tilsagn om tilskud.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med stk. 2, undlader at gennemføre en restaurering, kan Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø efter en konkret vurdering træffe afgørelse om, at kommunalbestyrelsen i det konkrete tilfælde skal gennemføre andre foranstaltninger i planperioden 2021-2027 med henblik på at opfylde miljømålet for det berørte overfladevandområde. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø kan ved afgørelsen fastsætte nærmere vilkår for ændringen.

Stk. 4. Ministeren for grøn trepart foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammer, som en beslutning efter stk. 2 og en afgørelse efter stk. 3 måtte give anledning til og offentliggør disse.

Reglerne er fastsat i nedenstående bekendtgørelser:

– For vandløbsrestaurering: Bekendtgørelse om tilskud til kommunale projekter vedrørende

vandløbsrestaurering, bekendtgørelse om kriterier for vurdering af kommunale projekter vedrørende vandløbsrestaurering og bekendtgørelse om nationalt tilskud til kommunale projekter vedrørende vandløbsrestaurering. Der er til alle tre bekendtgørelser udarbejdet vejledninger, som kan ses på Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø's hjemmeside.

- For kvælstof- og fosforvådområder, lavbundsprojekter og restaurering af ådale: Bekendtgørelse om tilskud til vand- og klimaprojekter.
- For sørestaurering: Bekendtgørelse om tilskud til restaurering af søer.
- For privat skovrejsning: Bekendtgørelse om tilskud til skovrejsning.
- For nationalt finansierede lavbund-, kvælstof- og fosforvådområder: Bekendtgørelse om tilskud til udtagning af arealer til etablering af klima-lavbund- og kvælstofvådområdeprojekter samt bekendtgørelse om Naturstyrelsens udtagning af arealer til etablering af klima-lavbund-, kvælstofvådområde- og fosforvådområdeprojekter.

Der henvises til tilskudsordningernes hjemmesider for yderligere oplysninger om tilskudsordninger og ansøgningsrunder se www.sgavmst.dk/tilskud, samt til denne vejlednings afsnit 4.2.1 og 4.2.2 om konkrete indsatser for vandløb og søer.

Hvis en kommune ikke kan opnå tilsagn om tilskud til gennemførelse af en indsats om restaurering af en sø eller et vandløb, fordi indsatsen vurderes ikke at have den nødvendige forbedrende effekt, eller fordi de økonomiske omkostninger forbundet med indsatsen i vandområdet vurderes ikke at stå i rimeligt forhold til effekten, og indsatsen vurderes ikke at kunne gennemføres på en mere omkostningseffektiv måde, følger det af § 6 stk. 2, at kommunen ikke er forpligtet til at gennemføre indsatsen. Såfremt kommunen på denne baggrund ønsker at undlade at gennemføre indsatsen, skal dette meddeles Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø. Dette sker til kontoret 'Vandmiljø' i Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø på følgende mail: vandmiljoe@sgav.dk.

Hvis kommunen undlader at gennemføre indsatsen, følger det af § 6 stk. 3, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø efter konkret vurdering kan træffe afgørelse om, at der i det konkrete tilfælde

skal gennemføres andre indsatser i planperioden 2021-2027 med henblik på at opfylde miljømålet for det berørte vandområde. Det samme gælder for indsatser, som er videreført fra planperioden 2015-2021.

7. Særlige aktiviteter, der kan føre til, at foranstaltninger ikke skal gennemføres som planlagt

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens § 7:

§ 7. Ministeren for grøn trepart kan tillade, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø undlader at gennemføre foranstaltninger inden for styrelsens ressort, der er fastlagt i bilag 1-4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Miljø- og ligestillingsministeren kan tillade, at Miljøstyrelsen undlader at gennemføre foranstaltninger inden for styrelsens ressort, der er fastlagt i bilag 1-4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Pågældende minister, jf. stk. 1 og 2, kan kun meddele tilladelse til at undlade at gennemføre fastlagte foranstaltninger,

hvis manglende opnåelse af god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale eller manglende forebyggelse af forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand skyldes ændringer af overfladevandområdets fysiske karakteristika, eller

hvis forandringer i grundvandsforekomstens niveau, eller manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse fra høj tilstand til god tilstand skyldes ny bæredygtig menneskelig udviklingsaktivitet.

Stk. 4. Ud over betingelserne i stk. 3, skal følgende betingelser være opfyldt, for at pågældende minister kan meddele tilladelse til at undlade at gennemføre fastlagte foranstaltninger:

Pågældende minister tager alle praktisk gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand.

Undladelsen er begrundet i væsentlige samfundsinteresser, eller nyttevirkningerne for miljøet og samfundet ved at nå de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, er mindre end de nyttevirkninger for befolkningens sundhed, opretholdelse af menneskers sikkerhed og en bæredygtig udvikling, der følger af at undlade at gennemføre de fastlagte foranstaltninger.

De nyttige mål, der tilgodeses ved at undlade at gennemføre fastlagte foranstaltninger, kan på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger ikke tilgodeses på anden måde, som miljømæssigt er en væsentligt bedre løsning.

Stk. 5. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen kan inden for deres ressort på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering træffe afgørelse om, at kommunalbestyrelsen kan undlade at gennemføre de foranstaltninger, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis de i stk. 3 og 4 nævnte omstændigheder og betingelser er til stede. Ministeren for grøn trepart og miljø- og ligestillingsministeren kan inden for deres ressort bestemme, at en sag er af så principiel karakter, at pågældende minister træffer afgørelsen.

Stk. 6. Ministeren for grøn trepart foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammer, som en afgørelse efter stk. 1, 2 og 5 måtte give anledning til, og offentliggør disse.

§ 7 fastlægger betingelserne for, hvornår udgangspunktet om ikke at forhindre vandforekomster i at nå god tilstand og om at beskytte og forbedre vandforekomsternes tilstand kan fraviges i tilfælde, hvor der er tale om, at nye aktiviteter påvirker vandforekomsten, jf. lov om vand- planlægning § 13. Bestemmelsen har sammenhæng til § 4 i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, som fastlægger betingelserne for, hvornår fastlagte konkrete miljømål kan fraviges i tilfælde af nye aktiviteter, der påvirker vandforekomster.

Det følger således af bestemmelsens stk. 1-3, at ministeren for grøn trepart og miljø- og ligestillingsministeren inden for deres ressort kan tillade, at henholdsvis Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen undlader at gennemføre foranstaltninger inden for pågældende styrelses ressort, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis manglende opnåelse af god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale eller manglende forebyggelse af forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand, skyldes ændringer af overfladevandområdets fysiske karakteristika eller forandringer i grundvandsforekomstens niveau, eller manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse fra høj tilstand til god tilstand skyldes ny bæredygtig menneskelig udviklingsaktivitet.

Bestemmelsen finder derved primært anvendelse ved ændringer af overfladevandområdets fysiske karakteristika eller ændringer i grundvandsforekomstens niveau, der vil forhindre målopfyldelse eller forringe aktuel tilstand. Dvs. at fravigelsen fra forpligtelsen skal skyldes fysiske ændringer af vandforekomsterne (ændringer af overfladevandområdets hydromorfologi eller ændringer i grundvandsforekomstens niveau).

Ved manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse fra høj til god tilstand som følge af nye bæredygtige udviklingsaktiviteter, vil der efter omstændighederne kunne fraviges fra forpligtelsen ved fx. fysisk påvirkning (hydromorfologiske påvirkninger) og/eller fysisk- kemisk påvirkning af et overfladevandområde.

Nye bæredygtige udviklingsaktiviteter er ikke et klart defineret begreb i vandrammedirektivet, og det vil navnlig bero på en konkret vurdering af politisk karakter om aktiviteter, som ønskes realiseret, er "bæredygtige udviklingsaktiviteter" i vandrammedirektivets forstand.

I bestemmelsens stk. 3 og 4 er angivet de betingelser, der skal iagttages ved anvendelse af muligheden for at fravige forpligtelsen til at sikre god tilstand og forebygge forringelse. Det følger heraf, at ministeren skal tage alle praktisk gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand. Undladelsen skal være begrundet i væsentlige samfundsinteresser, eller nyttevirkningerne for miljøet og samfundet ved at nå de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevand- områder og grundvandsforekomster, skal være mindre end de nyttevirkninger for befolkningens sundhed, opretholdelse af menneskers sikkerhed og en bæredygtig udvikling, der følger af at undlade at gennemføre de fastlagte foranstaltninger. De nyttige mål, der tilgodeses ved at undlade at gennemføre fastlagte foranstaltninger, skal på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger ikke kunne tilgodeses på anden måde, som miljømæssigt er en væsentligt bedre løsning.

Det følger af stk. 5, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø og Miljøstyrelsen inden for deres ressort på anmodning fra en kommunalbestyrelse og efter en konkret vurdering kan træffe afgørelse om, at kommunalbestyrelsen kan undlade at gennemføre de foranstaltninger, der er fastlagt i bilag 1-4, hvis de i stk. 3 og 4 nævnte omstændigheder og betingelser er til stede. Ministeren for grøn trepart og miljø- og ligestillingsministeren kan inden for deres ressort bestemme, at en sag er af så principiel karakter, at pågældende minister træffer afgørelsen.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er grundlag for at fravige de fastlagte foranstaltninger i bilag 1-4, herunder omfanget af fravigelsen.

Ved anmodning efter stk. 5 er det nødvendigt, at grundlaget for anmodningen, jf. stk. 3 og 4, så vidt muligt er udtømmende dokumenteret. Det nærmere omfang af omstændighederne og betingelserne nævnt i stk. 3 og 4 er omhandlet i CIS-vejledning nr. 20 og 37 til vandrammedirektivet om undtagelser til miljømålene.

En fravigelse efter § 7, herunder efter § 4 i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, vil skulle være i overensstemmelse med beskyttelse, der følger af anden EU-lovgivning, herunder bl.a. habitatdirektivet som beskrevet i habitatvejledningen. Den indledende vurdering af miljøvirkninger er skitseret i vejledning til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

Det følger endelig af stk. 6, at ministeren for grøn trepart foretager de fornødne korrektioner af indsatsprogrammet, som beslutninger efter stk. 1, 2 og 5 måtte give anledning til.

7.1 Fravigelse af miljømålet

Som nævnt ovenfor fastlægger § 4 i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster betingelserne for, hvornår fastlagte konkrete miljømål kan fraviges i tilfælde af nye aktiviteter, der påvirker vandforekomster.

I afsnit 8 herunder fremgår det, at en myndighed ikke vil kunne give tilladelse til aktiviteter, der forringer tilstanden eller på sigt forhindrer, at en given vandforekomst når det fastlagte mål. Der kan dog være tilfælde, hvor det kan blive nødvendigt med en sådan tilladelse. Myndigheden vil i sådanne tilfælde skulle anmode Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø om at kunne fravige miljømålet for de relevante vandforekomster. Afgørelser om fravigelse af miljømål træffes af styrelsen med hjemmel i § 4 i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster (miljømålsbekendtgørelsen).

Ministeren for grøn trepart kan dog bestemme, at en sag er af så principiel karakter, at ministeren træffer afgørelsen, jf. § 4 stk. 3 i miljømålsbekendtgørelsen. Det er besluttet, at ministeren alene skal have forelagt udkast til afgørelser i større og mere politiske sager. Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø vurderer, om afgørelsesudkast kan udarbejdes af styrelsen alene, eller om departementet skal færdiggøre et udkast til afgørelse, som forelægges ministeren.

Som det fremgår af § 4, stk. 3, i miljømålsbekendtgørelsen kan Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø efter anmodning fra en myndighed og efter en konkret vurdering træffe afgørelse om, at

myndigheden kan fravige de fastlagte miljømål, såfremt at de omstændigheder og betingelser, som er nævnt i § 4, stk. 1 og 2, er opfyldt. Myndigheden vil f.eks. være en kommune, når det er målsatte vandløb eller søer, der anmodes om fravigelse af miljømål for.

Der findes ikke en fast skabelon til ansøgninger om fravigelse af miljømål, da behovet for oplysninger vil afhænge af typen og omfanget af de ændringer, myndigheden ønsker at foretage.

En ansøgning om fravigelse af miljømål vil typisk skulle indeholde følgende:

- Projektbeskrivelse med oversigtskort, der bl.a. viser, hvilke vandområder eller strækninger af vandområder, der indgår i projektet
- Formål med projektet og evt. beskrivelse af, om det udføres i medfør af Vandplanlægning eller en Natura2000-plan
- En beskrivelse af overfladevandområder, der vil blive fysisk ændret som følge af projektet, og beskrivelse af grundvandsforekomster, hvor forekomstens niveau vil blive ændret som følge af projektet
- Ændringernes betydning for aktuel tilstand og målopfyldelse for vandrammedirektivets kvalitetselementer, herunder for tilstødende vandområder
- Muligheden for alternativer til projektet samt tilpasninger af projektet
- Hvis relevant – redegørelse for afløbsforholdene og påvirkning af grundvandsstanden i projektområdet før og efter projektet
- Hvis relevant – redegørelse for projektets påvirkning af omkringliggende terrestriske økosystemer og vådområder, der er direkte afhængige af vandøkosystemerne (særligt hvis omkringliggende natur er § 3-beskyttet eller Natura 2000-udpeget)

Fyldestgørende oplysning af sagen kræver som udgangspunkt, at ansøger har beskrevet de forhold, som fremgår af § 4, stk. 1-2, i miljømålsbekendtgørelsen.

Herunder er listet nyttige links til lovgivning, EU-vejledning og tidligere afgørelser på området.

Miljømålsbekendtgørelse - <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2023/819> eller nyeste, gældende version.

CIS guidance nr 36 - [file:///C:/Users/B468037/Downloads/CIS_Guidance_Article_4_7_FINAL_Original%20EN%20version-1. PDF](file:///C:/Users/B468037/Downloads/CIS_Guidance_Article_4_7_FINAL_Original%20EN%20version-1.PDF)

Tidligere afgørelser:

2018 - 2024: <https://mst.dk/annonceringer?topics=1410>

2025 -: <https://sgavmst.dk/annonceringer?search=fravigelse>

8. Rammen for myndigheders administration af lovgivning

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens § 8:

§ 8. Statslige myndigheder, regionsrådet og kommunalbestyrelsen skal ved administration af lovgivningen i øvrigt forebygge forringelse af tilstanden for overfladevandområder og grundvandsforekomster og sikre, at opfyldelse af de miljømål, der er fastlagt i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, ikke forhindres.

Stk. 2. Myndigheden kan kun træffe afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet er opfyldt, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdet eller grundvandsforekomstens tilstand.

Stk. 3. Myndigheden kan kun træffe afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet ikke er opfyldt, hvis afgørelsen

- 1) ikke vil kunne medføre en forringelse af overfladevandområdet eller grundvandsforekomstens tilstand, og
- 2) ikke vil kunne hindre opfyldelse af det fastlagte miljømål, herunder gennem de i indsatsprogrammet fastlagte foranstaltninger.

Stk. 4. Hvis myndigheden i sager om udledning af spildevand vurderer, at der ikke kan meddeles tilladelse eller godkendelse til udledning af kvælstof eller fosfor i henhold til stk. 3, kan myndigheden indbringe sagen for Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen kan i særlige tilfælde og efter en konkret vurdering tillade, at myndigheden i henhold til lovgivningen, meddeler tilladelse eller godkendelse til den ansøgte udledning. I sager om udledning af spildevand, hvor Miljøstyrelsen er den kompetente myndighed til at meddele tilladelse eller godkendelse til udledningen, træffer styrelsen tillige afgørelse efter denne bestemmelse.

Stk. 5. I vurderingen af, om der kan træffes afgørelse efter stk. 2-4, skal omfanget af den samlede påvirkning af overfladevandområdet eller grundvandsforekomsten fra øvrige kilder, herunder fra godkendte, endnu ikke gennemførte projekter og aktiviteter, tages i betragtning.

Stk. 6. I vurderingen af, om der kan træffes afgørelse i overensstemmelse med stk. 2-4, inddrages for overfladevandområder de normgivende definitioner af kvalitetsklasser for økologisk tilstand og økologisk potentiale, jf. bilag 1 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, og miljøkvalitetskrav, jf. bilag 2, del B, til samme bekendtgørelse. Desuden inddrages anvisningerne for vurdering af overvågningsresultater og værdier for grænser mellem kvalitetsklasser for overfladevandområder, jf. bilag 3 til bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 7. I vurderingen af, om der kan træffes afgørelse efter stk. 2-4, inddrages for grundvandsforekomster definitionerne for god kvantitativ tilstand og god kemisk tilstand, jf. bilag 3 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand. Desuden inddrages anvisningerne for vurdering af overvågningsresultater, jf. bilag 3 og 4 til bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

8.1 Generelt om bestemmelsen

§ 8 fastsætter rammen for, at myndigheder ved administration af lovgivningen inden for deres respektive ressort ikke forringer vandforekomsters tilstand eller forhindrer opfyldelse af de konkret fastlagte miljømål.

Det fremgår overordnet af stk. 1, at statslige myndigheder, regionsrådet og kommunalbestyrelsen ved administration af lovgivningen skal forebygge forringelse af tilstanden for overflade- vandområder og grundvandsforekomster og sikre, at opfyldelse af de miljømål, der er fastlagt i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, ikke for- hindres. Der følger ikke af bestemmelsen en egentlig handlepligt for myndighederne.

Forpligtelsen til som led i administrationen af lovgivningen at forebygge forringelse samt ikke at hindre opnåelse af målet om god tilstand gælder for vandforekomster, dvs. afgrænsede og karakteriserede overfladevandområder eller grundvandsforekomster med et konkret fastlagt miljømål, jf. lov om vandplanlægning, § 2, stk. 1, nr. 10-12. Ved påvirkninger af andet overfladevand eller grundvand vil forpligtelsen derfor bestå i, at påvirkninger af dette vand ikke må medføre forringelser af tilstanden for de afgrænsede og karakteriserede vandforekomster med et konkret fastlagt miljømål eller forhindre, at de fastlagte mål nås. Identifikation og beskyttelse af vand, der er vurderet ikke at udgøre vandforekomster, er omhandlet i CIS-vejledning nr. 2 til vandrammedirektivet om identifikation af vandforekomster.

§ 8 omfatter alle former for påvirkning, der kan have indvirkning på vandforekomster biologiske kvalitetselementer, fysisk kemiske forhold, kvantitative og hydromorfologiske forhold. Det vil sige påvirkning af vandforekomsters kemiske og fysisk-kemiske forhold, herunder bl.a. næringsstoffer (kvælstof og fosfor), miljøfarlige stoffer, termisk påvirkning (kølevand) mv., samt påvirkning af vand- forekomsters hydromorfologiske forhold. Herunder påvirkning af de biologiske kvalitetselementer knyttet til bund og bredforhold, kontinuitet, vandstrømning, vand-skifte og dybdeforhold.

Ved ”afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning” i § 8, stk. 2 og 3, skal for- stås tilladelser og miljøgodkendelser, der direkte eller indirekte kan medføre en påvirkning af et overfladeområde eller en grundvandsforekomst. Ved indirekte påvirkninger forstås påvirkninger, der ikke sker direkte til en vandforekomst, men f.eks. via påvirkning af sammenhængende eller tilstødende vandforekomster eller i kumulation med andre påvirkninger. En indirekte påvirkning kan også ske ved atmosfærisk deposition, f.eks., af kvælstof eller tungmetaller.

Ved afgørelser, der vil kunne påvirke vandforekomstres tilstand, skal det fremgå af afgørelsen eller baggrundsmaterialet til afgørelsen, at vurderingen efter § 8 er foretaget, herunder grund- laget for vurderingen. Dette vil skulle ske uafhængigt af, om afgørelsen er omfattet af miljø-vurderingslovens regler.

8.1.1 Forringelse af tilstanden

Spørgsmålet om, hvornår der foreligger en ”forringelse” af den økologiske tilstand for et over- fladevandområde, jf. § 8, stk. 1, har været forelagt EU-Domstolen i sag C-461/13 (Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV mod Bundesrepublik Deutschland). I afgørelsen (præjudiciel forelæggelse) fastslår EU-Domstolen bl.a., at der foreligger en forringelse af tilstanden for et overfladevandområde, når mindst et af kvalitetselementerne som omhandlet i vandrammedirektivets bilag V falder et niveau, selv om denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned. Hvis det pågældende kvalitetselement som om- handlet i bilag 5 til vandrammedirektivet allerede befinder sig i den laveste klasse, udgør enhver forringelse af dette element en ”forringelse af tilstanden” for overfladevandområdet.

Vandrammedirektivets bilag V er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande og overgangsvande og grundvand og bekendtgørelse om overvågning af

overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

I afgørelsen (præjudiciel forelæggelse) i sag C-535/18 (Land Nordrhein-Westfalen) fastslår EU-Domstolen, at der foreligger en forringelse af den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst som følge af et projekt i tilfælde af dels en overskridelse af mindst ét af kvalitetskravene eller tærskelværdierne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EØF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvand mod forurening og forringelse, dels en forventet stigning i koncentrationen af et forurenende stof, når den fastsatte tærskel for dette stof allerede er overskredet. De værdier, der er målt på hvert overvågningspunkt, skal tages i betragtning individuelt.

Kvalitetskrav og tærskelværdier som omhandlet i grundvandsdirektivet er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande og overgangsvande og grundvand og bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

I afgørelsen C-525/20 fastslår EU-Domstolen, at målet om at forebygge forringelse af tilstanden skal fortolkes således, at det ikke giver medlemslandene mulighed for, når de vurderer, om et program eller et enkeltprojekt er foreneligt med målet om at forebygge forringelse af vandkvaliteten, ikke at tage hensyn til midlertidige kortsigtede virkninger, som er uden langsigtede konsekvenser for vandkvaliteten, medmindre det er åbenbart, at sådanne virkninger efter deres art kun har en ringe indvirkning på tilstanden i det omhandlede vandområde, og at de ikke medfører »forringelse« af området i bestemmelsens forstand. Hvis de kompetente nationale myndigheder inden for rammerne af tilladelsesproceduren for et program eller et projekt fastslår, at det kan medføre en sådan forringelse, kan programmet eller projektet, selv om denne forringelse er af midlertidig karakter, kun godkendes, hvis betingelserne i direktivets artikel 4, stk. 7, er opfyldt.

Vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7, er gennemført ved § 4 i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og § 7 i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

8.1.2 Hindringer for opfyldelse af miljømålet

Der foreligger en hindring af opfyldelse af miljømålene, jf. § 8, stk. 1, hvis myndigheder ved deres administration af lovgivningen, herunder ved meddelelser af tilladelser, der medfører en yderligere belastning af vandområdet, medvirker til at de fastlagte miljømål, som er forudsat opnået i tredje planperiode (2021-2027) ikke nås inden for fristen, jf. herved bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Dette omfatter for eksempel, at indsatsprogrammets foranstaltninger forhindres i at få de planlagte forbedrende effekter for vandforekomster, således at forekomsterne ved en planperiodes udløb har en ringere tilstand eller et højere belastningsniveau end forudsat ved planperiodens start.

8.1.3 Vandområdets tilstand

I de vurderinger, der skal foretages efter § 8, må inddrages tilstanden henholdsvis belastningen af de berørte vandområder.

Vandområdeplanernes tilstandsvurderinger baserer sig typisk på data for en årrække. Tilstanden er i vandområdeplanerne som udgangspunkt beregnet som et flerårigt gennemsnit med henblik på at sikre størst mulig robusthed i tid og rum. Der sker som udgangspunkt ingen løbende opdatering. Tilstandsvurderingerne forventes opdateret i forbindelse med vandplanlægningen for 2027-2033 (fjerde planperiode). Ligeledes er belastningsopgørelserne for fosfor og kvælstof for henholdsvis søer og kystvande baseret på flerårige data med henblik på at sikre størst mulig robusthed i tid og rum. Det er belastningsopgørelserne og opgørelserne vedr. målbelastning, som anvendes til at fastlægge indsatsbehov for fosfor og kvælstof i hhv. søer og kystvande. Data anvendt til tilstandsvurderinger og belastningsopgørelser er tilvejebragt i henhold til Retningslinjer for udarbejdelse af vandområdeplaner 2021-2027 efter genbesøget, der indeholder henvisninger til relevante bekendtgørelser om overvågning, analysemetoder mv.,

Ved vurdering af vandforekomstens aktuelle tilstand, jf. § 8, kan der tages udgangspunkt i de tilstandsvurderinger og belastningsopgørelser, der foreligger i vandområdeplanerne. Endvidere kan nyere data fra blandt andet det nationale overvågningsprogram (NOVANA) – sammen med tilstandsvurderinger og belastningsopgørelser i vandområdeplanerne – indgå i en samlet vurdering af vandforekomstens aktuelle tilstand, dette bør særligt overvejes, hvis der er forløbet flere år efter vandområdeplanernes offentliggørelse.

Særligt med hensyn til vurdering af aktuell kemisk tilstand for overfladevand, se nedenfor under afsnit 8.3.2.

Om (data)grundlaget for tilstandsvurderinger af overfladevandområder og grundvandsforekomster kan der i øvrigt henvises til vandområdeplanerne for 2021-2027 efter genbesøget.

8.2 Miljømålet er opfyldt

Det bestemmes i § 8, stk. 2, at myndigheder kun kan træffe afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet er opfyldt, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand.

§ 8, stk. 2, regulerer en eventuel mulighed for påvirkning af en vandforekomst, der eksisterer, når vandforekomsten har en tilstand, som svarer til det fastlagte miljømål. Der er således ikke nødvendigvis noget til hinder for, at en myndighed for eksempel meddeler en tilladelse, som indebærer en vis påvirkning af en vandforekomst. I vurderingen af muligheden for en påvirkning skal indgå, at vand og stof der udledes til et vandområde også udveksles med tilgrænsende og nedstrøms vandområder hvor miljømålet ikke er opfyldt. Dertil kommer, at der skal være en sikker afstand til grænsen for tilstandsforringelse både for vandområdet selv og tilgrænsende og nedstrøms beliggende vandområder. Det afgørende er, at tilladelsen ikke indebærer, at et eller flere relevante kvalitetselementer/parametre herved falder en tilstandsklasse.

Blandingszoner kan efter omstændighederne udpeges omkring udledningspunkter, jf. nærmere bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder.

8.3 Miljømålet er ikke opfyldt

8.3.1 Generelt om grundlaget for vurderingen

I § 8, stk. 3, fastsættes, at myndigheder kun kan træffe afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet ikke er opfyldt, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand, og ikke hindrer opfyldelse af det fastlagte miljømål, herunder gennem de i indsatsprogrammet fastlagte foranstaltninger.

Ved vurdering af, om afgørelsen vil hindre opfyldelse af det fastlagte miljømål, kan det tages i betragtning, om påvirkningen neutraliseres (udlignes) senere i planperioden, og således ikke vil forhindre, at de fastlagte mål nås. Dette kan ske som en integreret del af et projekt f.eks. i form af specifikke kompenserende foranstaltninger eller af andre mere generelle forhold, som medvirker til nedbringelse af påvirkningen samlet set (fx generel regulering). Det er dog altid et krav, at der skal være effekt- og tidsmæssig sammenhæng mellem påvirkningen og den neutraliserende faktor, da midlertidige forringelser af vandforekomsternes tilstand ikke må ske. Påvirkningen må heller ikke modvirke en planlagt forbedring af vandforekomsternes tilstand.

Ligesom det er tilfældet for vandforekomster, hvor miljømålet er opfyldt, jf. § 8, stk. 2, kan der således også være mulighed for øget påvirkning af vandforekomster uden målopfyldelse.

8.3.2 Miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder

Administration af godkendelser og tilladelser mv. til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer sker i henhold til den relevante lovgivning, jf. blandt andet bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder. Det følger bl.a. også heraf, at udledningen af forurenende stoffer skal begrænses ved anvendelse af bedste tilgængelige teknik (BAT) og såfremt dette ikke er nok til at overholde relevante miljøkvalitetskrav skal der stilles strengere vilkår i tilladelsen eller godkendelsen.

I tilknytning til bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder gælder § 8 i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

Der er endnu ikke i forbindelse med vandplanlægningen gennemført kvantitative beregninger af konkrete indsatsbehov for miljøfarlige forurenende stoffer i overfladevandområder. Der følger – ved siden af den øvrige generelle regulering på området – af § 9 dog en generel forpligtelse til at gennemføre kildeopsporing m.v., jf. afsnit 9.

Rammerne for at tillade udledning er først og fremmest, at udledning skal ske i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven eller anden relevant sektorlovgivning. Dette krav gælder uafhængigt af § 8 i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter og kan selvstændigt føre til, at en udledning ikke kan tillades.

§ 8 fastlægger en yderligere ramme for at tillade udledning ved at stille krav om, at udledning ikke må forringe berørte vandområders tilstand eller forhindre, at målet for de berørte områder kan nås. Det

betyder overordnet for rammerne efter § 8, at en udledning ikke må føre til overskridelse af miljøkvalitetskrav eller modvirke en gennemført eller planlagt reduktion, herunder som forudsat ved prognoser for strukturudvikling (baseline).

Ved vurdering af om en udledning forventes at ville medføre en forringelse af berørte vandområders tilstand gælder, at hvis miljøkvalitetskravet for et forurenende stof allerede er overskredet, må en ny udledning ikke føre til yderligere overskridelse af miljøkvalitetskravet for det pågældende stof ved en stigning i koncentration af stoffet i det samlede vandområde. Der antages at ske en stigning i koncentrationen, hvis stigningen vil kunne påvises ud fra et repræsentativt overvågningspunkt i det berørte overfladevandområder eller tilstødende vandområder. Der kan vejledende henvises til principperne ved udledning fra punktkilder i Miljøstyrelsens Vejledning 9053 af 21. december 2021 ”Spørgsmål og svar om udledning af visse forurenende stoffer”.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om en udledning må forventes at føre til en stigning i koncentrationen som beskrevet ovenfor, herunder navnlig ud fra oplysninger om de berørte vandområders aktuelle tilstand og belastning fra øvrige udledninger og forureningskilder. Vurderingen skal ske ved inddragelse af alle relevante forhold, og følgende skal som minimum altid iagttages:

- Vurderingen skal foretages ved en forudgående beregning under anvendelse af anerkendte videnskabelige beregningsmetoder.
- Stoffers eventuelle tendens til at blive akkumuleret i sediment og/eller biota, hvor stofkoncentrationer ikke må stige i væsentlig grad, jf. vejledende principperne i MST FAQ⁵ 50 (biota) og 51 (sediment).
- Eksisterende påvirkninger og eventuelle øvrige, nye planlagte påvirkninger, som ikke fremgår af seneste tilstandsvurdering, skal indgå i vurderingen af en ny udledning, idet denne udledning hverken isoleret eller samlet set må føre til en stigning i koncentrationen.
- Kategori og type af overfladevand, bl.a. lukkede eller åbne vandområder, ferskvand, saltvand, opholdstid og vandudskiftning.
- Den tidsmæssige udstrækning af en stigning i koncentrationen skal også indgå i vurderingen, da selv midlertidige forringelser ikke kan tillades.
- Myndighedernes afgørelse af om en udledning kan forventes at medføre forringelse, skal ske ud fra forsigtighedsprincippet. En myndighed kan derfor ikke give tilladelse til en udledning, hvis der er en videnskabeligt begrundet risiko for, at der vil kunne ske en stigning i koncentrationen på et repræsentativ måle punkt i det berørte vandområde eller tilstødende vandområder.

For punktkilder skal udledning yderligere ske inden for rammerne af kravene i bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder, bl.a. bekendtgørelsens § 5 om den kombinerede fremgangsmåde og § 8 om blandingszoner. Nærmere beregningsteknisk vejledning for udledning og udpegning af blandingszoner fremgår af Miljøstyrelsens Vejledning 9053 af 21. december 2021 ”Spørgsmål og svar om udledning af visse forurenende stoffer”.

Er resultatet af en konkret vurdering, at der ved en udledning vil være risiko for at der sker en forringelse af berørte vandområders tilstand, kan forringelsen under ingen omstændigheder tillades som ubetydelig. En udledning vil efter omstændighederne dog ikke i sig selv udgøre en forringelse.

Ved vurdering af om en udledning forventes at ville forhindre, at målet for de berørte områder kan nås, gælder, at udledning ikke må modvirke en gennemført eller planlagt reduktion, herunder som forudsat ved prognoser for strukturudvikling (baseline). Dvs. at den forudsatte forbedrende effekt, der ved planlægning

gen er antaget vil sikre, at målet nås, ikke må reduceres eller helt forhindres ved en udledning. Sker dette, vil der ikke ske den nødvendige forbedring af tilstanden, og målet vil blive forhindret i strid med § 8.

Det er myndigheden, der konkret skal vurdere, om betingelserne for at kunne tillade eller opretholde en udledning er til stede, herunder ud fra hensynet til omgivelsernes sårbarhed og belastning og i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven. Muligheden for at tillade udledninger er ikke ubegrænset, selv om udledning ikke vurderes at ville føre til en stigning i koncentrationen af et forurenende stof. I situationer hvor tilstanden ikke er god, og der er et indsatsbehov for at sikre god tilstand, skal der som altovervejende udgangspunkt ske reduktion af udledning og ikke yderligere udledning. Det er ved vandplanlægningen forudsat, at myndigheden i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven ved revurdering af udledningstilladelser og ved at mindske udstrækningen af blandingszoner skal nedbringe udledninger, så miljøkvalitetskrav for forurenende stoffer overholdes og understøtter god tilstand i de enkelte vandområder inden udgangen af 2027. Det er nødvendigt, at oplysninger om alle kendte og planlagte påvirkninger inddrages i grundlaget for en tilladelse til yderligere udledning. Yderligere udledning ved fuld anvendelse af BAT bør som altovervejende udgangspunkt kun ske ved tilsvarende reduktion af andre kilder i det pågældende vandområde, eller i øvrigt ved anvendelse af kompenserende foranstaltninger eller afværgeforanstaltninger, således at effekten af udledningen neutraliseres fuldt ud. Ved vurdering af om en udledning neutraliseres er det altid et krav, at effekt af planlagte og forudsatte reduktioner, herunder baselineprognoser, i de enkelte vandområder ikke modvirkes. Det er nødvendigt, at der kontinuerligt sker den forudsatte bevægelse frem mod god tilstand, og udledninger må ikke modvirke dette.

Selv om udledning ikke vurderes at ville føre til forringelse af tilstand eller forhindre god tilstand, skal udledning være forenelige med beskyttelsen af arter og naturtyper efter habitatdirektivet.

Der gøres desuden opmærksom på, at vurderingen af målopfyldelse for miljøfarlige forurenende stoffer sker på enkeltstoffer med miljøkvalitetskrav, hvorfor det er på stofniveau, den konkrete vurdering af påvirkningen gennemføres. Med hensyn til vurdering af påvirkningen af overfladevandområder, der er i ukendt tilstand (grundet manglende overvågning), skal tilstanden for miljøfarlige forurenende stoffer belyses ved inddragelse af øvrige oplysninger, jf. nedenstående.

Vurdering af kemisk tilstand og økologisk tilstand for miljøfarlige forurenende stoffer

Overfladevandområders kemiske tilstand er vurderet ud fra forekomst af prioriterede stoffer og økologiske tilstand vurderet ud fra forekomst af nationalt specifikke stoffer er vist i vandområdeplanens MiljøGIS og vandplandata.dk. Det fremgår her konkret, for hvilke stoffer, de fastsatte miljøkvalitetskrav er overskredet. Der inddrages eventuelle nyere overvågningsdata, og det vurderes, om disse overskrider relevante miljøkvalitetskrav. Selv om der ikke som sådan er tale om en opdatering af tilstandsklassifikationen i vandområdeplanerne, kan Retningslinjer for udarbejdelse af vandområdeplaner 2021-2027 efter genbesøget benyttes i en specifik opdateret vurdering for det/de konkrete stoffer.

Der kan i øvrigt henvises til tabel om miljøfarlige stoffer (side 53), der indeholder en skematisk oversigt over de forhold, som myndigheden bør iagttage i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om tilladelse til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer.

Vurdering af påvirkning af målsat overfladevandområde med miljøfarligt forurenende stof, når vandområdet er i ukendt tilstand for samme stof

Også i disse sager følger det af officialprincippet, at det er myndighedens ansvar, at der er de nødvendige og tilstrækkelige oplysninger til rådighed for vurderingen af, om påvirkninger som følge af en afgørelse vil medføre forringelse af et eller flere overfladevandområder, jf. § 8 i indsatsbekendtgørelsen. Myndigheden forventes i disse sager at inddrage f.eks. overvågningsdata og anden data, som er tilgængelige via databaser som f.eks. MiljøGIS for vandområdeplanerne 2021-2027, Vandplandata, Miljødata, Jupiter og EA-HUB ved vurderingen efter § 8 i indsatsbekendtgørelsen. Det forventes endvidere, at har myndigheden i øvrigt adgang til andre miljøoplysninger, som er relevante for vurderingen, inddrages også disse. Det er i den sammenhæng myndighedens ansvar at sikre sig, at sådanne ikke umiddelbart offentligt tilgængelige oplysninger ikke er underlagt restriktioner i form af beskyttelse af følsomme personoplysninger, forretningshemmeligheder eller lignende og ikke er omtvistede eller forældede, før de anvendes og i den sammenhæng gøres tilgængelig for ansøger.

Det følger af officialprincippet, at har en myndighed ikke adgang til de oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af en konkret sag, kan en myndighed – efter en konkret vurdering - anmode ansøger om at tilvejebringe de (yderligt) nødvendige oplysninger. Se nærmere om officialprincippet og dets anvendelse ved tilvejebringelse af nye oplysninger på Ombudsmandens hjemmeside.

Der er i sager, der behandles efter miljøvurderingslovens §§ 20 og 24. dvs. projekter for hvilke, der udarbejdes en miljøkonsekvensrapport, en vidtgående adgang til at anmode ansøger at tilvejebringe supplerende oplysninger, også oplysninger der kun kan tilvejebringes ved nye undersøgelser, som forudsætning for (videre) behandling af sagen.

I alle sager gælder, at det skal vurderes konkret, om det kan kræves, at der tilvejebringes yderligere oplysninger til sagsgrundlaget, og at et sådant krav skal være proportionalt.

Såfremt der ikke kan indhentes anden repræsentativ data for et overfladevandområdes tilstand, må der af hensyn til sikkerheden i vurderingen efter § 8 i indsatsbekendtgørelsen anlægges en forsigtig tilgang og derfor tages udgangspunkt i en worst case-antagelse, dvs. at det ved vurderingen må antages, at der er ikke-god tilstand for alle de relevante miljøfarlige forurenende stoffer, for hvilke repræsentativ data for tilstanden i vandområdet ikke kunne indhentes.

I denne sammenhæng se også Miljø- og Fødevareklagenævnet i sin afgørelse af 16. november 2022 i sagen 21/10121 (Ophævelse og hjemvisning i sag om VVM-tilladelse til etablering og drift af klimatilpassningsanlæg i Holstebro Kommune) har fremhævet, at ”Nævnet er af den opfattelse, at vurderingen (efter § 8 i indsatsbekendtgørelsen) skal være foretaget med en høj grad af sikkerhed og efter omstændighederne skal forholde sig til hvert af de kvalitetselementer, som ved projektets gennemførelse vil kunne falde et niveau. Nævnet bemærker med henvisning til Weser-dommen herved også, at den tærskel, hvorover der foreligger tilsidesættelse af forpligtigelsen til at forebygge forringelse efter vandrammedirektivet til at forebygge forringelse af et vandområde er lav”. I samme sag har Miljø- og Fødevareklagenævnet endvidere tilkendegivet, at ”såfremt det ikke er muligt at foretage specifikke og konkrete beregninger og vurderinger af påvirkning af de enkelte kvalitetselementer (ved en vurdering efter § 8 i indsatsbekendtgørelsen), bør disse vurderes ud fra et videnskabeligt underbygget skøn i et worst case-tilfælde”.

Vejledning til bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer

Indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 2 og 3, er for så vidt angår udledning af miljøfarlige forurenende stoffer sammenlignelige med bestemmelserne herfor i bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenede

stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder, da det er de samme vurderinger for overholdelse af miljøkvalitetskrav, der skal ligge til grund for henholdsvis tilladelse til merudledning af miljøfarlige forurenende stoffer og revision af eksisterende tilladelse til udledning af sådanne stoffer. Der kan derfor i Miljøstyrelsens Vejledning 9053 af 21. december 2021 ”Spørgsmål og svar om udledning af visse forurenende stoffer” findes vejledning til, under hvilke forudsætninger der kan gives tilladelse til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer, når § 8, stk. 2 eller 3, skal være opfyldt.

8.3.3 Kvælstof og fosfor

I forbindelse med kvælstofindsatsen og fosforindsatsen af hensyn til henholdsvis kystvande og søer er der i regi af vandplanlægningen gennemført kvantitative beregninger af konkrete indsatsbehov baseret på modellering af belastningsforhold og målbelastninger for de enkelte vandområder. Målbelastninger (kvælstof og fosfor) for belastningen af kystvande fra danske landområder og direkte punktkildeudledninger er fastlagt på givne forudsætninger om størrelsen af andre næringsstofbelastningskilder, herunder kvælstofpåvirkning fra atmosfære og andre lande. Oplysninger om kystvandenes belastningsforhold, målbelastninger og opgjorte indsatsbehov mm. fremgår af bilag 1.1 til vandområdeplanerne. Disse to områder adskiller sig derfor fra andre indsatsområder i vandplanlægningen, hvorfor der også gælder særlige forhold for så vidt angår administration efter § 8 på disse to områder, jf. nedenfor.

Kvælstof og fosforpåvirkning af kystvande

Både kvælstof- og fosforpåvirkningen har indflydelse på miljøtilstanden af kystvandene.

Med hensyn til en eventuel mulighed for påvirkning skal der tages højde for, at vand og næringsstoffer i mange tilfælde udveksles mellem vandområder med forskellige indsatsbehov. Hvis belastningen i ét vandområde øges, kan det med andre ord have indflydelse på de tilstødende og nedstrøms vandområder. En mulighed for påvirkning af et vandområde opstår således normalt først, når der er opnået målopfyldelse i sammenhængende kystvande, og der opnås de forudsatte næringsstofreduktioner i oplandene til nærliggende vandområder og kvælstof- og fosforbelastningen ikke overstiger målbelastningen for vandområderne.

En mulighed for påvirkning vil alene kunne tillades, såfremt det sker under hensyntagen til, at målbelastningen ikke overskrides (også i andre vandområder), at det vurderes, at der ikke vil ske en tilstandsforringelse for et eller flere kvalitetselementer i de berørte vandområder, herunder tilgrænsende og nedstrøms vandområder, samt at det ikke hindrer opfyldelse af det fastlagte miljømål ved udgangen af planperioden. I den forbindelse kan det være relevant at inddrage nyeste overvågningsdata med henblik på at understøtte vurderingen, særligt hvis der er forløbet flere år efter vandområdeplanernes offentliggørelse.

Vurdering af risiko for ændring af tilstandsklasse beror på en konkret vurdering i forhold til det kystvand, der påvirkes. Der kan være stor forskel på, hvordan vandområderne responderer afhængigt af vandområdernes karakter (størrelse, vandskifte mm), hvilken tilstandsklasse vand- områderne ligger i, og hvor tæt de i dag er på et skift i tilstandsklasse mm.

Ud over disse tilfælde vil mulighederne for at øge kvælstofpåvirkningen og/eller fosforpåvirkningen af et kystvandområde omfattet af en indsats i indsatsprogrammet som udgangspunkt ikke være mulig uden kompenserende foranstaltninger, da indsatsprogrammet er sammensat således, at det netop skal sikre i

tredje planperiode. Dertil kommer, at en merudledning af kvælstof og/eller fosfor til et kystvand, som ikke er omfattet af indsats, potentielt vil kunne udløse en tilstandsforringelse og/eller et indsatsbehov.

§ 8, stk. 3, indebærer således, at der ikke kan meddeles tilladelse til merudledning af kvælstof og fosfor til kystvandområder i forhold til den faktiske udledning på tidspunktet for afgørelsen, når der ikke er målopfyldelse i området på grund af kvælstofbelastning, og der er opgjort et kvælstofreduktionsbehov, da vandområderne ved planperiodens udløb herved ville have en ringere tilstand eller et højere belastningsniveau (kvælstof og fosfor) end forudsat med fastlæggelsen af indsatsprogrammerne. I særlige tilfælde, hvor en udledning af spildevand med indhold af kvælstof vurderes uden betydning for tilstand og opfyldelse af miljømål, har myndigheden dog mulighed for at indbringe sagen for Miljøstyrelsen, der efter en konkret vurdering vil kunne tillade, at myndigheden meddeler tilladelse, jf. § 8, stk. 4, jf. nedenfor om denne bestemmelse.

Med hensyn til mertilførsel af fosfor til kystvande bemærkes, at der ikke er fastsat et reduktionsbehov for fosfor til kystvande. Merudledning af fosfor til kystvande kan imidlertid indebære en negativ påvirkning, som kan reducere effekten af kvælstof- og fosforindsatsen og dermed eventuelt forringe miljøtilstanden og/eller vanskeliggøre opfyldelsen af miljømålet. Det vil bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der kan tillades en forøget fosforudledning til kystvande.

Fosfor og søer

Hvis der i forbindelse med fastlæggelsen af fosforindsatsen til en sø er opgjort et negativt indsatsbehov – dvs. baselinebelastning er lavere end den beregnede målbelastning – kan dette ses som en mulighed for en øget belastning/potentielt til søen. En belastning vil alene kunne tillades, såfremt det sker under hensyntagen til, at målbelastningen ikke overskrides, at det vurderes, at der ikke vil ske en tilstandsforringelse for et eller flere kvalitetselementer, samt at det ikke hindrer opfyldelse af det fastlagte miljømål ved udgangen af planperioden. I den forbindelse kan det være relevant at inddrage nyeste overvågningsdata med henblik på at understøtte vurderingen, særligt hvis der er forløbet flere år efter vandområdeplanernes offentliggørelse. For søer med ukendt tilstand eller for søer, hvor det ikke har været muligt at opføre et indsatsbehov, bør der foreligge dokumentation for, at der er et råderum for den pågældende sø, og at det er muligt at opfylde de ovenfor nævnte kriterier for søer med kendt indsatsbehov.

Ud over dette vil mulighederne for at øge fosforpåvirkningen af en sø omfattet af en indsats i indsatsprogrammet som udgangspunkt ikke være mulig uden kompenserende foranstaltninger, da indsatsprogrammet er sammensat således, at det netop skal sikre målopfyldelse i tredje planperiode.

Myndigheden har dog mulighed for at indbringe sager om udledning af spildevand for Miljøstyrelsen, der efter en konkret vurdering vil kunne tillade, at myndigheden meddeler tilladelse, jf. § 8, stk. 4, jf. nedenfor om denne bestemmelse.

Særligt om dambrug

Særligt med hensyn til dambrug bemærkes, at hvor en ansøgning om godkendelse af etablering af et nyt dambrug eller udvidelse af et eksisterende dambrug er knyttet til et opkøb af et andet, allerede etableret dambrug, der nedlægges, vil det opkøbte dambrugs udledning kunne indgå i vurderingen af, om der samlet set vil ske en påvirkning af vandområder i strid med bekendtgørelsens § 8. Det er en forudsætning for at lade opkøbet indgå i vurderingen, at de to dambrug udleder til samme vandområde. Tilsvarende vil

sammenlægning af eksisterende dambrug inden for samme vandopland således i udgangspunktet kunne ske, såfremt tilførslen af næringsstoffer samlet set ikke øges, og der dermed ikke vil ske en forringelse af vandområdet.

Lukning af dambrug i forbindelse med statens opkøb udgør en selvstændig indsats i vandområdeplanerne, og den herved opnåede reduktion er indregnet i vurderingen af forventet målopfyldelse. Statens opkøb af dambrug vil således ikke kunne begrunde en merbelastning fra et andet dambrug gennem en videreførelse af fodertilladelsen.

8.3.4 Forelæggelse for Miljøstyrelsen (kvælstof og fosfor)

Hvis myndigheden vurderer, at der ikke kan meddeles tilladelse til udledning af spildevand med indhold af kvælstof eller fosfor i henhold til § 8, stk. 3, kan myndigheden indbringe sagen for Miljøstyrelsen. Styrelsen kan, jf. § 8, stk. 4, i særlige tilfælde og efter en konkret vurdering tillade, at myndigheden meddeler tilladelse til den pågældende udledning, hvis det ikke medfører risiko for forringelse eller forhindre opfyldelse af mål.

§ 8, stk. 4, omhandler tilladelser til øget påvirkning alene i form af merudledning af kvælstof og fosfor med spildevand til vandområder, der ikke har målopfyldelse på grund af næringsstofbelastning, og hvor der er opgjort et næringsstoffreduktionsbehov. Dette er overvejende relevant for merudledning af kvælstof og fosfor til kystvande eller fosfor til søer.

Bestemmelsen giver mulighed for, at myndigheden undtagelsesvist kan meddele tilladelse til mindre merudledninger med spildevand efter indhentelse af en tilladelse hertil fra Miljøstyrelsen, hvis styrelsen vurderer, at udledning ikke vil medføre risiko for forringelse eller forhindre opfyldelse af mål. Ved vurderingen af, om styrelsen skal tillade, at afgørelsen (tilladelsen/godkendelsen) kan meddeles af den pågældende myndighed, kan bl.a. inddrages de konkrete lokale forhold i det eller de vandområder, der påvirkes af udledningen, omfanget af den øgede påvirkning, den samlede påvirkning af det eller de vandområder, der påvirkes af udledningen, udviklingen i den samlede påvirkning, omkostninger ved reduktion og proportionalitet, dvs. forholdet mellem projektets merbelastning og samfundets overordnede interesser i projektets gennemførelse mv.

Der kan i øvrigt henvises til oversigten i tabel 2 (side 51).

8.3.5 Øvrige hensyn

Det fastsættes i § 8, stk. 5, at i vurderingen af, om der kan træffes afgørelse efter stk. 2-4, skal omfanget af påvirkning af overfladevandområdet eller grundvandforekomsten, herunder i forhold til den samlede påvirkning, tages i betragtning. Bestemmelsen beskriver forpligtelsen til at sikre mod kumulative effekter af belastninger, herunder belastninger, der ikke isoleret set vil forringe aktuel tilstand eller forhindre målopfyldelse. Myndigheden kan om nødvendigt søge oplysning hos Miljøstyrelsen om, hvorvidt der i planperioden er givet tilladelse efter § 8, stk. 4, til udledning af kvælstof eller fosfor til et givet vandområde.

§ 8, stk. 6, angiver i relation til overfladevandområder, at der i vurderingen af, om der kan træffes afgørelse efter stk. 2-4, skal inddrages de normgivende definitioner af kvalitetsklasser for økologisk tilstand og økologisk potentiale, jf. bilag 1 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb,

søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, og miljøkvalitetskrav, jf. bilag 2, del B, til samme bekendtgørelse. Desuden inddrages anvisningerne for vurdering af overvågningsresultater og værdier for grænser mellem kvalitetsklasser for overfladevandområder, jf. bilag 3 til bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

§ 8, stk. 7, angiver i relation til grundvandsforekomster, at der i vurderingen af, om der kan træffes afgørelse efter stk. 2-4, inddrages definitionerne for god kvantitativ tilstand og god kemisk tilstand, jf. bilag 3 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand. Desuden inddrages anvisningerne for vurdering af overvågningsresultater, jf. bilag 3 og 4 til bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale natur- beskyttelsesområder.

8.4 Særligt om administration af visse aktiviteter

Vandindvindingstilladelser

Når kommunerne skal træffe afgørelse om vandindvindingstilladelser, skal kommunerne som hidtil sikre, at nye eller reviderede tilladelser til vandindvinding ikke vil indebære en forringelse af grundvandsforekomsters tilstand, eller at fastsatte miljømål ikke kan nås, jf. § 8 i bekendtgørelsen. Det skal derfor vurderes, om den ansøgte vandindvinding vil påvirke den/de berørte grundvandsforekomst(er)s vandbalance, målsatte overfladevandområder og/eller grundvands-afhængige terrestriske økosystemer (GATØ), der er omfattet af en skærpet beskyttelse.⁶ Hvis påvirkningerne som følge af den ansøgte vandindvinding medfører, at grundvandsforekomstens tilstand forringes eller at opnåelse og/eller fastholdelse af forekomstens miljømål hindres, kan der ikke meddeles tilladelse til vandindvindingen,

Det er kommunen, der skal sikre, at ansøger har tilvejebragt et tilstrækkeligt fagligt grundlag for, at kommunen kan vurdere, om det er muligt at meddele en (fornyet) tilladelse til vandindvinding i overensstemmelse med indsatsbekendtgørelsens § 8.

Med hensyn til kommunernes tilladelser til indvinding af overfladevand til dambrug gælder specifikt, jf. vandforsyningslovens § 24, stk. 4, at der altid skal ”opretholdes en vandføring på mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen i vandløbet”.

Kommunernes vurdering af påvirkningen på målsatte vandløb kan, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages med udgangspunkt i den nyeste tilgængelige viden om vandindvindings betydning for den økologiske tilstand i vandløb, jf. ”Vurdering af effekten af vandindvinding på vandløbs økologiske tilstand”, Aarhus Universitet, 11. november 2014. Det bemærkes, at denne viden navnlig er relevant for de større vandløb, hvor artsindekset for fisk anvendes, som kvalitetselement. Rapporten kan findes på Aarhus Universitets hjemmeside https://dce.au.dk/fileadmin/dce.au.dk/Udgivelser/Notater_2014/Notat_Vurdering_af_vandindvindings_effekt_vandloebets_økologiske_tilstand_version_2_20150902.pdf. Det afgørende er, at kommunerne foretager den bedst mulige faglige vurdering af, om ”omgivelsernes kvalitet” bevares, jf. vandforsyningslovens § 2, og hvorvidt en given vandindvinding vil betyde, at tilknyttede vandløb tilstandsforringes eller ikke kan opnå fastsatte miljømål, jf. § 8 i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

Administrationen af vandindvindingstilladelser er baseret på mange års erfaring og viden opbygget i kommunerne og de tidligere amter, som i flere årtier – ved behandling af ansøgninger om indvindingstil-

ladelser – har skullet forholde sig til indvindingens følgevirkninger på grundvandsstand og vandløb. Og undersøgelser har vist, at mange kommuner gør brug af egne værktøjer i administrationen af området. Kommunerne vurderes således at være godt rustet til at behandle ansøgninger om vandindvindingstiladelser.

Faglige projekter gennemført med henblik på vidensopbygning og metodeudvikling i forbindelse med tredje vandplansperiode kan findes på miljøstyrelsens hjemmeside.

Fiskeri med bundsløbende redskaber

Fiskeri med bundsløbende redskaber, har vist sig potentielt at have en negativ effekt på opfyldelse af god økologisk tilstand/godt økologisk potentiale i kystvandene, herunder vurderet ud fra grænseværdierne for dybdeudbredelsen af ålegræs og andre blomsterplanter.

Myndigheders regulering af fiskeri med bundsløbende redskaber skal administreres i overensstemmelse med den overordnede ramme for myndigheders administration.

For kystvandene i Danmark gælder efter bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, at de skal opfylde miljømålet om ”god økologisk tilstand” og ”god kemisk tilstand”, bortset fra Ringkøbing Fjord og Nisum Fjord hvor målet er ”godt økologisk Potentiale”. Grænseværdier til brug for vurdering af kystvandenes tilstand fremgår af bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

I forhold til at understøtte opfyldelsen af miljømålet, vurderet ud fra grænseværdierne for dybdeudbredelsen af ålegræs og andre blomsterplanter, skal fiskeri med bundsløbende redskaber som hovedregel kun foregå på dybder større end hvor udbredelsen af ålegræs og andre blomsterplanter er relevant. Fravigelse bør kun undtagelsesvis accepteres, og forudsætter at det konkret i det enkelte kystvandområde kan sandsynliggøres at fiskeriet ikke vil ødelægge ålegræssets udbredelse i overensstemmelse med miljømålet og under hensyntagen til, at der ikke må ske en forringelse af den aktuelle udbredelse.

Slusedrift

Sluser i kystvandssystemerne, som reguleres aktivt, kan potentielt bidrage til et ustabilt marint økosystem med en deraf følgende forringet miljøtilstand, medmindre der er fastlagt en slusedrift/slusepraksis, som kan bidrage til at sikre mere stabile fysiske forhold (vandskifte og saltholdighed).

Ringkøbing Fjord og Nisum Fjord er begge slusefjorde, som er udpeget som stærkt modifiserede kystvande med et mål om godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand, begrundet i at den fysiske modifikation i form af sluser, som styres aktivt, forhindrer opnåelse af god økologisk tilstand. For at nå målet om godt økologisk potentiale er det nødvendigt, at der er fastlagt en slusedrift/slusepraksis, som kan bidrage til at sikre mere stabile forhold.

Der er for Ringkøbing Fjord og Nisum Fjord fastlagt retningslinjer for slusedrift (”slusepraksis”) med henblik på at understøtte såvel erhvervs- og samfundsinteresser som miljø- og naturinteresser. Retningslinjerne kan findes på kystdirektoratets hjemmeside. Slusepraksis skal bidrage til at sikre stabile saltforhold med henblik på at understøtte opfyldelse af miljømålet om et godt økologisk potentiale.

Vandløbsvedligeholdelse

Det er kommunerne som vandløbsmyndighed, der skal sikre, at bl.a. vandløbsvedligeholdelsen er i overensstemmelse med vandløbsloven, jf. vandløbslovens § 1, stk. 2, hvorefter fastsættelse og gennemførelse af foranstaltninger efter loven skal ske under hensyntagen til de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som følger af anden lovgivning. Forpligtelsen til at administrere i overensstemmelse med bl.a. lov om vandplanlægning og bekendtgørelse om indsatsprogrammer er gentaget af Miljø- og Fødevareklagenævnet i en række afgørelser, bl.a. afgørelse af 17. april 2020 i sagerne 18/05717, 18/06663, 18/06664 og 18/06666 og afgørelse af 11. februar 2021 i sagen 20/12190. Afgørelserne angik vandløbsregulativer og krav om miljøvurdering efter miljøvurderingslovens regler.

Kvælstof og fosfor	Er miljømålet nået?	Kan merudledning tillades?	Bemærkninger i øvrigt
Belastning: Nuværende belastning af vandområdet er mindre end målbelastning	Ja, målet er nået, § 8, stk. 2	Ja, efter konkret vurdering. Tilladelsen må ikke medføre forringelse af vandområdet og sammenhængende vandområder eller overskridelse af målbelastningerne.	Eventuel kumulativ effekt skal tages i betragtning, jf. § 8, stk. 5.
	Nej, målet er ikke nået, jf. § 8, stk. 3	Ja, efter en konkret vurdering. Tilladelsen må ikke medføre yderligere forringelse eller risiko for manglende målopfyldelse. Er der fastsat kvælstofreduktionsbehov i vandområdeplanen, kræver overskridelse af målbelastningerne Miljøstyrelsens godkendelse (§ 8, stk. 4.)	Udviklingen i vandområdet vurderes. Nyere data – sammen med tilstandsvurderinger og belastningsopgørelser i vandområdeplanerne – kan indgå i samlet vurdering af vandområdets aktuelle tilstand. Eventuel kumulation og kompenserende foranstaltninger tages i betragtning.
Belastning: Nuværende belastning af vandområdet er større end målbelastning	Nej, mål ikke nået, jf. § 8, stk. 3	Tilladelse kan undtagelsesvist gives med Miljøstyrelsens godkendelse, jf. § 8, stk. 4.	Beror på konkret vurdering i hver enkelt sag
Miljøfarlige forurenede stoffer	Miljømål er nået?	Kan merudledning tillades?	Bemærkninger i øvrigt

Status for miljøkvalitetskrav (MKK)	MKK er ikke overskredet, og miljømålet er nået	Ja, hvis MKK ikke overskrides	For punktkilder må MKK kun overskrides, hvis miljømyndigheden har udpeget en blandingszone, der er begrænset til udledningspunktets umiddelbare nærhed og i øvrigt opfylder kraven i BEK nr. 1433 af 21/11/2017.
	MKK er overskredet, og miljømålet ikke nået	Som udgangspunkt nej. Udledning vil kun kunne tillades, hvis en stigning i koncentrationen af stoffet ikke vil kunne påvises ud fra repræsentative overvågningspunkter i de berørte overfladevandområder	Nærmere beregningsteknisk vejledning for udledning og udpegning af blandingszoner er i Miljøstyrelsens vejledning: - Spørgsmål og svar om udledning af visse forurenende stoffer til vandmiljøet.

9. Opsporing af kilder til miljøfarlige forurenende stoffer

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsen § 9:

§ 9. Statslige myndigheder, regioner og kommuner skal inden for deres ressort foretage opsporing af kilder til forurenende stoffer omfattet af bilag 2 til bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, som hindrer opfyldelse af de fastlagte miljømål i overfladevandområder eller grundvandsforekomster, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Om nødvendigt skal myndigheden, hvis der er hjemmel hertil i den pågældende sektorlov, revidere gældende godkendelser og tilladelser.

Bestemmelserne i § 9 i bekendtgørelse om indsatsprogrammerne har hjemmel i § 20, stk. 7, i lov om vandplanlægning, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om myndigheders administration med henblik på opfyldelse af miljømål. I bekendtgørelsens § 9 fastlægger bestemmelserne en supplerende generel foranstaltning for at forbedre vandforekomsterne ved at præcisere, at de offentlige myndigheder, når de anvender deres beføjelser til at reducere belastningen med visse forurenende stoffer i de målsatte vandforekomster f.eks. ved revurdering af godkendelser, revision af tilladelser eller meddelelse af påbud om eller tilladelse til indsatser over for skete forureninger, skal gøre det i respekt af formålet med vandrammedirektivet og direktivets gennemførelse i dansk lovgivning, herunder lov om vandplanlægning, reglerne efter denne lov og bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til overfladevand og havområder.

Bestemmelserne i § 9 i bekendtgørelse om indsatsprogrammer indebærer således bl.a., at de kompetente myndigheder skal være særligt opmærksomme på, om anlæg og aktiviteter, der har tilladelser, der

skal revideres, eller godkendelser, der skal revurderes, skal vurdere og i relevant omfang foranledige undersøgt om og i hvilket omfang, der fra sådanne anlæg og aktiviteter udledes stoffer, omfattet af § 9, der ikke hidtil er blevet reguleret i tilladelse eller godkendelse. I fortsættelse heraf skal de kompetente myndigheder sikre regulering af de eventuelle yderligere forurenende stoffer i de reviderede tilladelser – revurderede godkendelser.

Særligt for så vidt angår revurdering af godkendelser og revision af tilladelser til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer til overfladevandområder henvises derudover til vejledning til bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til overfladevand og hav.

10. Midlertidig forringelse af vandforekomsters tilstand

Kapitlet retter sig mod bekendtgørelsens § 10:

§ 10. I tilfælde af midlertidig forringelse af overfladevandområders og grundvandforekomsters tilstand, som skyldes omstændigheder af naturlig art, omstændigheder, som er ekstraordinære, eller som ikke med rimelighed kunne have været forudset, eller omstændigheder som følge af ulykke, skal Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, Miljøstyrelsen og kommunalbestyrelsen inden for deres ressort forebygge yderligere forringelse af tilstanden og så vidt muligt genetablere den oprindelige tilstand. Myndighederne skal sikre, at der tages alle praktisk gennemførlige skridt til ikke at hindre opfyldelse af de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, i andre overfladevandområder og grundvandforekomster, der ikke er berørt af disse omstændigheder.

Stk. 2. Ministeren for grøn trepart skal sikre,

- 1) at de foranstaltninger, der skal træffes under sådanne ekstraordinære omstændigheder, indgår i indsatsprogrammet og ikke vil bringe genoprettelse af overfladevandområdets eller grundvandforekomstens kvalitet i fare, når omstændighederne ikke længere foreligger,
- 2) at virkningerne af de omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, gennemgås årligt, og
- 3) at der under hensyn til de årsager, der er fastsat i lovens § 10, stk. 2, træffes alle praktisk gennemførlige foranstaltninger for så hurtigt, som det kan lade sig gøre, at genetablere den tilstand, overfladevandområdet eller grundvandforekomsten havde, inden virkningerne af disse omstændigheder viste sig.

Bestemmelsen fastsætter i overensstemmelse med lov om vandplanlægning § 20, stk. 6, regler om, at myndigheder skal hindre og forebygge yderligere forringelse af tilstanden og så vidt muligt genetablere den oprindelige tilstand ved enhver midlertidig forringelse af en vandforekomsts tilstand, som skyldes omstændigheder af naturlig art, force majeure, som er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, eller omstændigheder som følge af ulykke, herunder at gennemføre alle praktisk gennemførlige skridt og særlige foranstaltninger.

Det følger således af bestemmelsens stk. 1, at i tilfælde af midlertidig forringelse af overfladevandområders og grundvandforekomsters tilstand, som skyldes omstændigheder af naturlig art, omstændigheder, som er ekstraordinære, eller som ikke med rimelighed kunne have været forudset, eller omstændigheder som følge af ulykke, skal Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, Miljøstyrelsen og kommunalbestyrelsen inden for deres ressort forebygge yderligere forringelse af tilstanden og så vidt muligt genetablere den oprindelige tilstand. Myndighederne skal sikre, at der tages alle praktisk gennemførlige

skridt til ikke at hindre opfyldelse af de fastlagte miljømål, jf. bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster, i andre overfladevandområder og grundvandsforekomster, der ikke er berørt af disse omstændigheder.

I bestemmelsens stk. 2 er angivet, hvad der skal sikres af ministeren for grøn trepart ved midlertidige forringelser af vandforekomsters tilstand. Det følger heraf, at ministeren skal sikre, at de foranstaltninger, der skal træffes under sådanne ekstraordinære omstændigheder, indgår i indsatsprogrammet og ikke vil bringe genoprettelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens kvalitet i fare, når omstændighederne ikke længere foreligger. Det skal yderligere sikres, at virkningerne af de omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, gennemgås årligt, og at der under hensyn til de årsager, der er fastsat i lovens § 10, stk. 2, træffes alle praktisk gennemførlige foranstaltninger for så hurtigt, som det kan lade sig gøre, at genetablere den tilstand, overfladevandområdet eller grundvandsforekomsten havde, inden virkningerne af disse omstændigheder viste sig.

Det nærmere omfang af omstændighederne og betingelserne nævnt i stk. 1 og 2 er omhandlet i CIS-vejledning nr. 20 til vandrammedirektivet om undtagelser til miljømålene.

Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, den 18. december 2025

- ¹ Vejledning om tilskud til vand- og klimaprojekter 2024 og 2025: <https://lbst.dk/Media/638598216247870782/Vejledning%20om%20tilskud%20til%20vand-%20og%20klimaprojekter%202024%20og%202025.pdf>
- ² Kan findes på Styrelsen for Grøn Areal Omlægning og Vandmiljø hjemmeside: www.sgavmst.dk/tilskud/tilskud-til-vand-og-klimaprojekter
- ³ Vejledning til gennemførelse af sørestaurering, AU, rapport nr. 392, 2020. <https://dce2.au.dk/pub/SR382.pdf>
- ⁴ <https://sgavmst.dk/tilskud/tilskud-til-vand-og-klimaprojekter/opkoeb-af-dambrug>
- ⁵ Miljøstyrelsens Vejledning 9053 af 21. december 2021 ”Spørgsmål og svar om udledning af visse forurenende stoffer”
- ⁶ Herunder GATØ, der er på udpegningsgrundlaget for habitatområder eller har betydning for strengt beskyttede områder.